

Kinh Pháp Cú Bắc Truyền

北傳法句經

Linh Sơn Pháp Bảo Đại Tạng Kinh

T210

*Nguồn: Linh Sơn Pháp Bảo Đại Tạng Kinh, daitangkinh.org
Hiệu đính: Binh Anson, Perth, Western Australia
Phiên bản: 25/04/2020 9:35 PM*

MỤC LỤC

Bài tựa	5
Quyển Thượng	
Phẩm 1: VÔ THƯỜNG	9
Phẩm 2: GIÁO HỌC	13
Phẩm 3: ĐA VĂN	18
Phẩm 4: ĐỐC TÍN	22
Phẩm 5: GIỚI THÂN	26
Phẩm 6: DUY NIỆM	29
Phẩm 7: TỪ NHÂN	32
Phẩm 8: NGÔN NGỮ	36
Phẩm 9: SONG YẾU	39
Phẩm 10: PHÓNG DẬT	43
Phẩm 11: TÂM Ý	47
Phẩm 12: HOA HƯƠNG	50
Phẩm 13: NGU ÁM	53
Phẩm 14: MINH TRIẾT	57
Phẩm 15: LA HÁN	60
Phẩm 16: THUẬT THIÊN	62
Phẩm 17: ÁC HÀNH	65
Phẩm 18: ĐAO TRƯƠNG	69
Phẩm 19: LÃO MAO	72
Phẩm 20: ÁI THÂN	75
Phẩm 21: THỂ TỤC	78

Quyển Hạ

Phẩm 22: THUẬT PHẬT	82
Phẩm 23: AN NINH	86
Phẩm 24: HIẾU HÝ	89
Phẩm 25: PHẢN NÔ	92
Phẩm 26: TRẦN CẦU	97
Phẩm 27: PHỤNG TRÌ	101
Phẩm 28: ĐẠO HẠNH	105
Phẩm 29: QUẢNG DIỄN	110
Phẩm 30: ĐỊA NGỤC	113
Phẩm 31: TƯỢNG DỤ	116
Phẩm 32: ÁI DỤ	120
Phẩm 33: LỢI DƯỠNG	126
Phẩm 34: SA-MÔN	130
Phẩm 35: PHẠM CHÍ	136
Phẩm 36: NÊ-HOÀN	143
Phẩm 37: SINH TỬ	150
Phẩm 38: ĐẠO LỢI	154
Phẩm 39: KIẾT TƯỜNG.....	158

BÀI TỰA KINH PHÁP CÚ

Kệ Đàm Bát (*Dhammapāda*) là yếu nghĩa của các kinh. Đàm là lời pháp. Bát là câu. Kinh Pháp Cú có những bộ khác nhau. Có bộ 900 kệ, 700 kệ, 500 kệ.

Kệ là lời tóm tắt, như bài thơ, bài tụng. Kệ này do Đức Phật thấy sự việc mà làm, không phải nói một lần, đều có đầu đuôi, rải rác trong các kinh. Đức Phật là Bạc Nhất Thiết Trí, đại nhân từ, thương xót chúng sinh nên xuất hiện trong thế gian, mở bày đạo nghĩa để giải thoát cho mọi người. Mười hai phần giáo tổng quát yếu nghĩa, phân riêng ra làm một số bộ. Bốn bộ A-hàm, sau khi Phật diệt độ, do A-nan truyền, bất kỳ quyển dài ngắn đều được nêu: “Nghe sự việc như vậy, Phật ở chỗ ấy thuyết giảng lời này.” Sau này, Sa-môn ở năm bộ đều tự trích kệ sáu câu, bốn câu trong các kinh, theo ý nghĩa mà xếp riêng vào từng phẩm, so với mười hai phần giáo có sự thêm bớt, gọi theo tên riêng không thích đáng, nên gọi là kinh Pháp Cú.

Các kinh là lời pháp, pháp cú do lời pháp kết thành. Gần đây, Cát Thị truyền 700 kệ. Ý nghĩa của kệ rất sâu, người dịch khó lột phần hồn. Đức Phật khó được gặp, giáo pháp khó được nghe, chư Phật đều xuất thế ở Thiên Trúc. Ngôn ngữ, âm điệu của Thiên Trúc và Hán khác nhau. Sách là sách Thiên Trúc, lời là lời Thiên Trúc, danh nghĩa bất đồng, truyền thật không dễ. Duy ngày trước, có Giám điều An hầu Thế Cao, Đô úy Phật Điều dịch Phạm văn ra Tần văn, đạt được ý, việc này khó theo được. Sau này, người lưu truyền tuy không đạt

được phân sâu kín, nhưng vẫn còn quý ở chỗ nói lên được đại ý.

Ban đầu, Duy-kỳ-nan từ Thiên trúc, vào năm Hoàng vũ thứ ba, đến Vũ xương. Tôi nhận bản 500 kệ này, thỉnh đồng đạo là Trúc Tương Diễm dịch. Tương Diễm tuy giỏi Thiên trúc ngữ, nhưng chưa thông Hán. Lời nói ra, hoặc được Phạm ngữ, hoặc dùng nghĩa nói ra âm, tuy được chân thật nhưng còn hiểm văn từ chất phác không nhã. Duy-kỳ-nan nói: “Phật dạy y vào nghĩa lý, không cần văn vẻ, giữ được giáo nghĩa, không cần bề ngoài. Người truyền kinh cần phải dễ hiểu, đừng cho mất ý nghĩa, đấy chính là thiện.” Cử tọa, có người nói: “Lão thị có nói, lời hay thì không đáng tin, lời đáng tin thì không hay.” Trọng Ni cũng nói: “Sách không hết lời, lời không hết ý.” Điều này nói rõ ý của Thánh nhân sâu xa không cùng.

Nay truyền nghĩa tiếng Phạm, nên đúng với kinh. Thế nên, người nhận kệ dịch, chú trọng tu sửa nghĩa chính, không thêm văn sức. Dịch chỗ nào không hiểu thì bỏ chứ không truyền. Thế nên có sự thất thoát vì những điều không nêu ra được. Nhưng, văn từ tuy chất phát mà ý chỉ thâm sâu. Văn tóm gọn mà nghĩa rộng liên hệ với các kinh. Từng bài có câu, có nghĩa. Tại Thiên trúc, người mới tiến tu đạo nghiệp, không học Pháp cú gọi là vượt trình tự. Đây chính là pháp làm lớn dần cho người mới học, kho chứa uyên áo cho kẻ đã vào sâu. Có thể thoát khỏi mê mờ, hiểu rõ đúng sai, làm cho người tự đứng vững, học tuy ít nhưng lợi ích rộng lớn, thật là pháp cốt yếu vi diệu.

Xưa, khi truyền kinh này, có chỗ không hiểu, mời Tương Diễm đến, nhờ hỏi những kệ này, lại được 13 phẩm, hiệu đính theo bản cổ, có chỗ tăng thêm. Xếp theo thứ tự phẩm mục thành một bộ 39 thiên, 752 kệ. Có nhiều bổ ích, giúp học vấn rộng thêm vậy.

Chi Khiêm cẩn bút

KINH PHÁP CÚ (T 210)

Tuyển soạn: Tôn giả Pháp Cứu.

**Hán dịch: Đới Ngô, Sa-môn Duy-kỳ-nan,
người xứ Thiên trúc.**

QUYỂN THƯỢNG

Phẩm 1: VÔ THƯỜNG (có 21 bài kệ)

*Phẩm Vô Thường dạy
Tinh ngộ đục loạn
Mạng sống khó giữ
Đạo pháp là chân.*

- Tỉnh giấc ngủ nghỉ
Ý nên hoan hỷ
Nghe lời ta đọc
Những lời Phật dạy. 1
- Các hành vô thường
Là pháp thay đổi
Đã sinh phải chết
Tịch diệt an lạc. 2
- Như người thợ gốm
Nặn lu vò đất
Rồi chúng phải bể
Mạng người cũng vậy. 3
- Dòng sông chảy xiết
Đi không trở lại
Mạng người cũng vậy
Già không trẻ lại. 4
- Như người cầm gậy
Chăn bò đi ăn
Già chết cũng vậy
Lùa mạng sống đi. 5

- Trăm ngàn vô số
Nam nữ giàu sang
Tài sản rất nhiều
Nhưng vẫn phải chết. 6
- Ngày đêm, đời sống
Sinh mạng giảm dần
Tuổi thọ tiêu hao
Như nước vũng cạn. 7
- Thường phải bị đoạn
Cao phải bị rơi
Hợp phải chia lìa
Sống phải có chết. 8
- Chúng sinh xung đột
Tự hại mạng mình
Tự làm tự đọa
Tự chịu họa phước. 9
- Già bị đau khổ
Chết tâm ý lìa
Tham luyến gia đình
Luân hồi không dứt. 10
- Than ôi! Già đến
Nhan sắc suy tàn
Ít khi vừa ý
Già bị lệ thuộc. 11

Tuy sống trăm năm
 Rồi cũng phải chết
 Già cả chán ngán
 Bệnh hoạn suốt đời. 12

Ngày nay đã qua
 Mạng sống giảm bớt
 Như cá ít nước
 Có vui sướng gì. 13

Già thì hết đẹp
 Bệnh hoạn phá hoại
 Thân hình suy tàn
 Tất nhiên phải chết. 14

Thân này chẳng quý
 Nơi chầy như nhóp
 Bệnh tật trời buộc
 Bị nạn già chết. 15

Tham dục phóng dăng
 Phát triển phi pháp
 Không biết thịnh suy
 Mạng sống vô thường. 16

Không thể nhờ con
 Hay nhờ cha anh
 Thần chết đến bắt
 Chẳng ai cứu được. 17

Ngày đêm lười biếng
 Già vẫn tham dâm
 Có tiền không thí
 Không học Phật pháp
 Có bốn tệ này
 Là tự hại mình. 18

Không lên trời xuống biển
 Chẳng trốn vào giữa núi
 Không có địa phương nào
 Sống mãi không bị chết. 19

Việc này ta đã làm
 Ta sẽ làm như vậy
 Người vì nó quấy nhiễu
 Sống trong khổ già chết. 20

Biết vậy, tự an tịnh
 Đời sống này tận cùng
 Tỳ-kheo phá binh ma
 Giải thoát khỏi sinh tử. 21

Phẩm 2: GIÁO HỌC (có 29 bài kệ)

*Phẩm Giáo Học này
Hướng dẫn tu hành
Giải trừ ngu si
Được thấy đạo sáng.*

- Hãy thức! Chớ ngủ nữa
Loài rận ốc ve mọt
Ăn náu trong bất tịnh
Mê hoặc cho là thân. 22
- Như thân bị vết thương
Tâm như trẻ bị đau
Gặp những ách nạn này
Sao yên tâm nằm ngủ? 23
- Biết vậy, không phóng dật
Làm thiện, học pháp thiện
Do đó không có khổ
Chánh niệm trừ ý ác. 24
- Chánh kiến học tập tăng
Làm sáng cho thế gian
Sống phước đức tăng trưởng
Chết không đọa cảnh ác. 25
- Chớ học pháp nhỏ
Khởi tin tà kiến
Không sống phóng dăng
Ý dục không tăng. 26

Khéo tu, hành pháp Học tập, giữ giới Hành đạo không khổ Đời đời an ổn.	27
Siêng học, giữ thân Cẩn thận ý, lời Là đến bất tử Tịch diệt được an.	28
Chớ học phi pháp Hành theo chánh pháp Đã biết phải nhớ Thì diệt hết lậu.	29
Pháp lợi ích thân Đưa đến chỗ thiện Biết vậy siêng làm Là bậc Hiền minh.	30
Hiểu rõ thật nghĩa Học đạo vững chắc Đoạn diệt tham dục Không còn sinh nữa.	31
Vững theo hướng đúng Học đúng chánh pháp Từ đó hiểu nghĩa Ghi nhớ thực hành.	32

- Trước học đoạn ái
 Phế vua, hai quan
 Đuổi kẻ tùy tùng
 Đạo nhân bậc thượng. 33
- Không bạn bằng mình
 Không có bạn lành
 Thà thiện một mình
 Không bạn kẻ ngu. 34
- Thích giới, học hành
 Bè bạn làm gì
 Một mình an lạc
 Như voi hoang dã. 35
- Giới, văn đều đủ
 Bạc hiền song toàn
 Giới thơm, học rộng
 Học hành như thật. 36
- Học trước hộ giới
 Thông suốt mở đóng
 Cho nhưng không nhận
 Tinh tấn chớ lười. 37
- Người nào sống trăm năm
 Tà kiến tâm không thiện
 Không bằng sống một ngày
 Tinh tấn học chánh pháp. 38

- Người nào sống trăm năm
 Thờ lửa tu tà thuật
 Không bằng trong khoảng khắc
 Trì giới phúc thắng hơn. 39
- Làm được mới nói ra
 Không làm, chớ nói suông
 Hư ngụy không thành tín
 Bậc trí tránh thật xa. 40
- Học trước cần phải hiểu
 Quan sát rõ đúng sai
 Hiểu đúng mới dạy người
 Tuệ sáng không mê lầm. 41
- Đội tóc học đạo tà
 Áo cỏ, tâm tham dục
 Mê mờ không biết đúng
 Như điếc nghe âm nhạc. 42
- Học cần bỏ ba ác
 Dùng thuốc trừ các độc
 Trọng phu vượt sinh tử
 Như rắn lột vỏ cũ. 43
- Học đến quảng bác
 Trì giới thanh tịnh
 Hai đời được khen
 Sở nguyện thành tựu. 44

- Học vấn tầm thường
 Trì giới thiếu sót
 Hai đời chịu khổ
 Bản nguyện không thành. 45
- Học vấn có hai
 Thân bậc đa văn
 Hiểu đúng nghĩa thật
 Tuy khổ, không sai. 46
- Lúa ma hại lúa
 Đa dục hại học
 Cào sạch các ác
 Thu hoạch được nhiều. 47
- Nghi kỹ mới nói
 Lời không thô bạo
 Nói đúng pháp, nghĩa
 Lời chẳng nghịch nhau. 48
- Học giỏi không phạm
 Sợ pháp, biết cấm
 Biết tận việc nhỏ
 Giới không hậu hoạn. 49
- Viễn ly tội phước
 Chuyên thành phạm hạnh
 Trọn đời tự giữ
 Mới gọi học giỏi. 50

Phẩm 3: ĐA VĂN (có 19 bài kệ)

*Phẩm Đa Văn này
Khuyến khích học tập
Học nhiều thành Thánh
Tự đến Chánh giác.*

- Đa văn, sức thật vững
Lấy pháp làm tường rào
Tinh tấn, không gì phá
Từ đó giới tuệ thành. 51
- Đa văn làm chí sáng
Đã sáng trí tuệ tăng
Trí sáng hiểu nghĩa rộng
Hiểu nghĩa hành đúng pháp. 52
- Đa văn trừ lo buồn
Sống hân hoan trong định
Giỏi giảng pháp cam lộ
Tự chứng đắc Niết-bàn. 53
- Từ nghe biết Pháp luật
Giải nghi, được chánh kiến
Nhờ nghe bỏ tà pháp
Hành đến chỗ bất tử. 54
- Nhờ thầy giỏi, thấy đạo
Giải nghi nên học sáng
Làm tăng trưởng thanh tịnh
Phụng trì được Pháp tạng. 55

- Ghi nhớ thì hiểu nghĩa
 Hiểu thì giới thanh tịnh
 Người thọ pháp trì pháp
 Từ đó mau được an. 56
- Kẻ hiểu biết ít nhiều
 Tự đại, kiêu với người
 Như kẻ mù cầm đuốc
 Soi người, chẳng sáng mình. 57
- Người cầu tước vị, tài
 Giàu sang và phước trời
 Các sức mạnh thế gian
 Đa văn là bậc nhất. 58
- Vua cung kính Đa văn
 Thiên trên trời cũng vậy
 Đa văn kho báu nhất
 Là giàu nhất, mạnh nhất. 59
- Bậc trí vẫn chịu khuất
 Bậc tin đạo cũng mến
 Vua người, trời Thích, Phạm
 Đều kính trọng Đa văn. 60
- Tiên nhân kính Đa văn
 Hướng chi người phú quý
 Vậy lấy tuệ làm quý
 Đáng lẽ, chẳng gì hơn. 61

Kính mặt trời vì sáng
 Thờ cha vì ân nặng
 Thờ vua vì quyền lực
 Vì học thờ Đạo nhân. 62

Vi mạng cầu thầy thuốc
 Muốn thắng dựa kẻ mạnh
 Pháp tại nơi trí tuệ
 Phước làm sáng đời đời. 63

Xét bạn ở mưu tính
 Phân biệt bạn khi gặp
 Xem vợ, lúc thú vui
 Biết kẻ trí theo lời. 64

Đa văn lợi đời này
 Vợ con, anh em, bạn
 Phước đến tận đời sau
 Học nhiều thành Thánh trí. 65

Muốn trừ hết ưu buồn
 Và không còn tai họa
 Được an ổn kiết tường
 Nên thờ bậc Đa văn. 66

Bị búa khổ chém sâu
 Bị tên ngu bắn trúng
 Sức mạnh không thể nhỏ
 Chỉ nhờ Đa văn trừ. 67

Mù nhờ học có mắt
Tối nhờ học được đuốc
Hương dẫn người thế gian
Như sáng dẫn người mù.

68

Vậy nên phải trừ si
Bỏ kiêu mạn giàu sang
Theo học bậc Đa văn
Mới đúng là chứa đức.

69

Phẩm 4: ĐỐC TÍN (có 18 bài kệ)

*Phẩm Đốc Tín dạy
Gốc việc học đạo
Quả do nhân chánh
Đi không quay lại.*

- Tín tầm giới ý tài
Pháp này bậc Thiên khen
Đạo này minh trí dạy
Theo đúng sinh cõi trời. 70
- Ngu không tu Thiên hạnh
Không khen, không bố thí
Tin thí, giúp làm thiện
Từ đó đạt an ổn. 71
- Chân nhân tín đứng đầu
Niệm pháp này an ổn
Gần tín ý cao thượng
Biết sống, sống Hiền thiện. 72
- Tín làm đấng đạo
Pháp đến diệt độ
Từ nghe được trí
Đến chỗ sáng suốt. 73
- Tín vượt vực sâu
Niệm định lái thuyền
Tinh tấn trừ khổ
Tuệ đến bờ kia. 74

- Người có tín hạnh
Được bậc Thánh khen
Bậc vui vô vi
Giải thoát tất cả. 75
- Tín cùng với giới
Trí tuệ tu hành
Trượng phu diệt sân
Thoát khỏi vực trần. 76
- Tín làm giới vững
Trí tuệ phát sinh
Nơi nào tu hành
Chỗ ấy được lợi. 77
- So lợi trong đời
Tuệ tín sáng suốt
Là tài bảo quý
Gia sản không bền. 78
- Muốn thấy sự thật
Phải nghe giảng pháp
Xả bỏ tham lam
Đây chính là tín. 79
- Tín vượt qua sông
Phước tín khó đoạt
Tín không bị trộm
Sa-môn sống vui. 80

- Bất tín không học
Soi mới lời chánh
Như lấy nước suối
Quậy cả bùn lên. 81
- Hiền học tập trí
Suy nghĩ, không chê
Như khéo lấy nước
Múc chỗ dòng trong. 82
- Tín không gây nhiễm
Dạy đức cho người
Tốt đẹp thì học
Tránh xa xấu ác. 83
- Tín là chiếc xe
Chở ta không hư
Như điều voi lớn
Tự điều tối thượng. 84
- Tín tài, giới tài
Tàm tài, quý tài
Văn tài, thí tài
Tuệ là bầy tài. 85
- Từ tín giữ giới
Thanh tịnh quán pháp
Lợi hành bằng tuệ
Phụng trì không quên. 86

Sống có tài này
Không luận nam nữ
Không bao giờ nghèo
Bạc hiền biết đúng.

Phẩm 5: GIỚI THẬN (có 16 bài kệ)

*Phẩm Giới Thận này
Dạy bảo đường chính
Cấm chế tà quấy
Sau không hối hận.*

Người thường thanh tịnh Giữ luật trọn đời Tịnh tu thiện hạnh Như vậy giới thành.	88
Bậc tuệ giữ giới Phước do Tam bảo Được khen và lợi Sau hưởng Thiên lạc.	89
Thường xem giáo pháp Giữ giới sáng ra Thấy được chân thật Sống trong an lành.	90
Trì giới sống an Làm thân không phiền Đêm ngủ yên lành Thức dậy hoan hỷ.	91
Tu giới bố thí Làm phước gây phước Vui sống như vậy Đạt đến an ổn.	92

- Thiện gì trọn đời
Thiện gì an ổn
Của báu là gì
Gì trộm không lấy? 93
- Giới an đến già
Giới thiện an ổn
Tuệ là của báu
Phước trộm không lấy. 94
- Tỳ-kheo giữ giới
Thu nhiếp các căn
Ăn biết tiết độ
Ý luôn tỉnh giác. 95
- Lấy giới trị tâm
Giữ ý chánh định
Trong học chỉ quán
Không quên chánh trí. 96
- Minh triết giữ giới
Tư duy chánh trí
Hành đạo như vậy
Tự tịnh trừ khổ. 97
- Dứt trừ cấu nhiễm
Diệt mạn không sinh
Trọn đời cầu pháp
Không rời đạo Thánh. 98

- Hiếu Giới, Định, Tuệ
Giới chánh tư duy
Đã trừ hết cấu
Chẳng còn họa gì. 99
- Vượt qua chấp trước
Không còn sinh lại
Thoát khỏi ma giới
Như nhật sáng trong. 100
- Dối gạt phóng dăng
Tránh không thân cận
Hành Giới, Định, Tuệ
Đầy đủ không thiếu. 101
- Trì giới thanh tịnh
Tâm không phóng dật
Chánh trí giải thoát
Không gặp chúng tà. 102
- Giới đến chỗ thiện
Là đường Vô thượng
Vứt bỏ đường sai
Thoát ly ma giới. 103

Phẩm 6: DUY NIỆM (có 12 bài kệ)

*Phẩm Duy Niệm dạy
Trước giữ thật rõ
Trong niệm hơi thở
Hiểu pháp hành đạo.*

- Niệm thở ra thở vào
Chánh tư duy đầy đủ
Thông suốt đầu đến cuối
An tịnh như Phật dạy. 104
- Thế nên chiếu thế gian
Như mây tan trăng hiện
Động tĩnh học tư duy
Nằm ngồi luôn chánh niệm. 105
- Tỳ-kheo sống chánh niệm
Trước lợi sau chiến thắng
Trước đắc, sau chắc thắng
Thoát không còn sinh tử. 106
- Ai thấy ngay thân này
Do sáu xúc dẫn đầu
Tỳ-kheo thường nhất tâm
Thì tự chứng Niết-bàn. 107
- Đã có các niệm này
Tự thân thường tinh tấn
Ai không làm như vậy
Không sao chứng đắc được. 108

- Người làm theo bản hạnh
 Vượt qua khổ vì ái
 Ai chánh niệm tỉnh giác
 Hiểu biết nhất tâm vui.
 Tùy thời hành theo pháp
 Vượt qua khổ già chết. 109
- Tỳ-kheo hiểu tâm ý
 Phải chánh niệm thế này
 Dứt các niệm sinh tử
 Vượt qua cảnh giới khổ. 110
- Thường phải nghe diệu pháp
 Tự giác ngộ ý mình
 Tự giác là bậc Hiền
 Không còn gặp luân hồi 111
- Tương ứng với tỉnh giác
 Ngày đêm siêng học hành
 Nên hiểu đường cam lộ
 Diệt các lậu không còn. 112
- Người được lợi tốt đẹp
 Nhờ quy y Phật pháp
 Thế nên suốt ngày đêm
 Thường niệm Phật, Pháp, Tăng. 113
- Tự giác biết ý mình
 Mới là đệ tử Phật
 Thế nên ngày và đêm
 Thường niệm Phật, Pháp, Tăng. 114

Niệm thân, niệm vô thường
Niệm giới, niệm bố thí
Ngày đêm luôn luôn niệm
Không, Vô nguyên, Vô tướng.

115

Phẩm 7: TỪ NHÂN (có 18 bài kệ)

*Phẩm Từ Nhân này
Là pháp hành của
Đại nhân Thánh nhân
Đức tỏa vô lượng.*

- Nhân từ không giết
Thường hộ trì thân
Là nơi bất tử
An lạc không khổ. 116
- Không giết là nhân
Cẩn thận lời, ý
Là nơi bất tử
An lạc không khổ. 117
- Hộ loạn, ta chính
Giữ lấy nhân từ
Nhẫn với phần nộ
Là bậc Phạm hạnh. 118
- Thành thật từ tổn
Không nói thô ác
Không sân với họ
Là bậc Phạm hạnh. 119
- Giữ đạo Từ bi
Không hại chúng sinh
Không gây phiền não
Là bậc Phạm hạnh. 120

- Thường hành Từ bi
 Sạch như lời Phật
 Biết đủ, biết dừng
 Thì thoát sinh tử. 121
- Thiếu dục, hiểu học
 Không mê vì lợi
 Không phạm nhân từ
 Đáng khen trên đời. 122
- Nhân từ không hại
 Tai họa không sinh
 Người tranh nên khổ
 Tuệ làm cho an. 123
- Thân hiền, yêu khắp
 Thương khắp chúng sinh
 Thường hành tâm Từ
 Đến đâu cũng an. 124
- Nhân từ không tà
 An tịnh không buồn
 Chư Thiên hộ vệ
 Trí giả ưa Từ. 125
- Ngày đêm niệm Từ
 Tâm không hà khắc
 Không hại chúng sinh
 Không có oán thù. 126

- Không Từ, sát hại
 Phạm giới, nói dối
 Ngu không bố thí
 Chẳng thương chúng sinh. 127
- Rượu làm mất chí
 Hành động phóng dật
 Sau đọa ác đạo
 Do không thành thật. 128
- Tu nhân hành Từ
 Bác ái giúp khắp
 Mười một điều khen
 Phước thường theo thân. 129
- Ngủ yên, thức yên
 Không thấy ác mộng
 Trời hộ, người thương
 Không bị độc, binh
 Không nạn nước, lửa
 Hiện tại được lợi
 Đời sau sinh Thiên
 Là mười một điều. 130
- Ai niệm tâm Từ
 Vô lượng không ngừng
 Sinh tử giảm dần
 Được lợi thoát đời. 131
- Nhân không loạn chí
 Từ làm hạnh tốt
 Thương xót chúng sinh
 Phước này vô lượng. 132

Giả sử trọn cuộc đời
Phục vụ khắp thiên hạ
Tế trời bằng ngựa voi
Thua một lần niệm Từ.

133

Phẩm 8: NGÔN NGỮ (có 12 bài kệ)

*Phẩm Ngôn Ngữ này
Để ngăn ngừa miệng
Nói năng đàm luận
Phải đúng đạo lý.*

- Nói ác mắng chửi
Kiêu lãng mạ người
Hành động như vậy
Thù oán phát sinh. 134
- Ngôn ngữ hòa thuận
Tôn kính người khác
Nhẫn nhục, hòa giải
Thù oán tự diệt. 135
- Người sống trên đời
Búa để trong miệng
Vì vậy chặt mình
Do lời nói ác. 136
- Tranh vì lợi nhỏ
Như giạt tiền thua
Từ đó tranh cãi
Làm ý hướng ác. 137
- Ác được khen, khen ác
Cả hai đều là ác
Ưa đấu tranh bằng miệng
Theo đó là bất an. 138

- Tà đạo đọa ác đạo
 Tự tăng khổ địa ngục
 Xa ngu, tu tâm nhẫn
 Niệm đạo đế, không phạm. 139
- Hành thiện được giải thoát
 Làm ác không giải thoát
 Bạc giải thoát là hiền
 Thế nên thoát ác khổ. 140
- Vứt bỏ ý tổn hại
 Lời thận trọng thì đúng
 Nói đúng nghĩa đúng pháp
 Là lời êm dịu ngọt. 141
- Người nói năng như vậy
 Không gây nạn cho mình
 Cũng không hại mọi người
 Vậy nên nói lời thiện. 142
- Lời nói đúng ý người
 Tất làm người hoan hỷ
 Không phát sinh ác ý
 Nói ra người hài lòng. 143
- Lời ngọt ngào chí thành
 Đúng pháp mà không lỗi
 Thật đúng nghĩa đúng pháp
 Là đúng gắn với đạo. 144

Người nói đúng lời Phật
Là bước đầu giải thoát
Nói đúng theo giáo pháp
Là lời nói tối thượng.

Phẩm 9: SONG YẾU (có 22 bài kệ)

*Phẩm Song Yếu dạy
Từng cặp sáng nhau
Thiện ác có báo
Ý nghĩa đi đôi.*

Tâm là gốc pháp
Tâm chủ tâm sai
Suy nghĩ, nói, làm
Theo tâm niệm ác
Tội khổ đi theo
Như xe theo vết. 146

Tâm là gốc pháp
Tâm chủ tâm sai
Suy nghĩ, nói, làm
Theo tâm niệm thiện
Phước lạc đi theo
Như bóng theo hình. 147

Làm theo ý tà
Tăng thêm ngu tối
Tự đại, không pháp
Sao hiểu lời thiện. 148

Làm theo ý chánh
Càng thêm hiểu rõ
Không có đố kỵ
Thông hiểu lời thiện. 149

Hận thù kẻ oán
 Không sao hết oán
 Không oán, hết oán
 Đường này nên theo. 150

Không ưa trách người
 Gắng xét tự thân
 Ai biết điều này
 Diệt hết khổ đau. 151

Thấy thân mình tịnh
 Không giữ sáu căn
 Ăn uống vô độ
 Biếng nhác, khiếm nhược
 Bị tà chế ngự
 Như gió phá cỏ. 152

Quán thân bất tịnh
 Kiểm soát sáu căn
 Ăn biết điều độ
 Thường vui tinh tấn
 Không bị tà lay
 Như gió thổi núi. 153

Không mưa thói độc
 Tâm dục lắng xảng
 Thân tâm chưa điều
 Không xứng pháp y. 154

Mưa thói độc ra
 Giới ý an tịnh
 Điều phục thân tâm
 Xứng với Pháp y. 155

- Lấy chân làm ngụy
Lấy ngụy làm chân
Đây là tà kiến
Không được lợi thật. 156
- Mái nhà không kín
Trời mưa tất dột
Ý không tu tập
Dâm dật xen vào. 157
- Mái nhà lợp kín
Mưa chẳng dột vào
Giữ ý tu tập
Dâm dật không sinh. 158
- Kẻ xấu nhiễm người
Như gân vật thối
Mê dâm thêm quấy
Bỗng nhiên thành ác. 159
- Bậc thiện nhiễm người
Như gân hương thơm
Tăng trí thêm thiện
Thành hạnh sạch thơm. 160
- Làm buồn, sau buồn
Làm ác, hai buồn
Ác chỉ lo sợ
Thấy tội tâm sợ. 161

Làm vui, sau vui
 Làm thiện, hai vui
 Người thiện chỉ vui
 Thấy phước tâm an. 162

Nay hối, sau hối
 Làm ác, hai hối
 Tự gây tai ương
 Chịu tội khổ đau. 163

Nay vui, sau vui
 Làm thiện, hai vui
 Tự giúp cho mình
 Hưởng phúc vui mừng. 164

Xảo ngôn tham cầu
 Phóng dăng, không giới
 Chứa dâm, nộ, si
 Vì không chỉ, quán. 165

Tự lai như trâu
 Chẳng phải Phật tử.
 Nói đúng, ít muốn
 Hành đạo như pháp. 166

Trừ dâm, nộ, si
 Chánh niệm tỉnh giác
 Không chạy theo trần
 Là đệ tử Phật. 167

Phẩm 10: PHÓNG DẬT (có 20 bài kệ)

*Phẩm Phóng Dật dạy
Dùng luật ngăn tình
Phòng ngừa sai quấy
Lấy đạo khuyến hiền.*

- Giới là đường cam lộ
Phóng dật là nẻo chết
Không tham thì bất tử
Bỏ đạo là tự sát. 168
- Tuệ trí giữ đạo thẳng
Không hành động phóng dật
Không tham đến hoan hỷ
Từ đó được pháp lạc. 169
- Thường tư duy niệm đạo
Cương quyết giữ chánh hạnh
Bậc dũng mãnh vượt đời
Được an lành tối thượng. 170
- Luôn an trú chánh niệm
Hành tịnh, dễ diệt ác
Tự chế, sống trong pháp
Không phạm, tăng thêm thiện. 171
- Hành động không phóng dật
Khắc kỷ, tự điều tâm
Tuệ làm định sáng suốt
Không trở lại vực tối. 172

Kẻ ngu ý nan giải
 Tham loạn, thích tranh cãi
 Thượng trí thường thận trọng
 Giữ vậy là tôn quý. 173

Chớ tham, đừng tranh cãi
 Cũng đừng tham dục lạc
 Tâm tư không phóng dật
 Tất được an ổn lớn. 174

Ai tự ngăn phóng dật
 Chế ngự được là hiền
 Đã lên lầu trí tuệ
 Thoát ách nạn được an
 Minh trí xem kẻ ngu
 Như trên núi nhìn đất. 175

Trong loạn, thân vẫn chánh
 Người độc lập giác ngộ
 Sức này hơn sư tử
 Vút ác là Đại trí. 176

Thùy miên nặng như núi
 Che đậy làm si ám
 Tham nằm chẳng biết khổ
 Nên thường bị thọ thai. 177

Phóng dật chẳng kể lúc
 Không ngăn diệt các lậu
 Buông lung bị ma bắt
 Như sư tử bắt nai. 178

- Ai không sống phóng dật
 Là Tỳ-kheo có giới
 Người tư duy thanh tịnh
 Thường nên tự hộ tâm. 179
- Tỳ-kheo cần thận lạc
 Phóng dật nhiều khổ nạn
 Biến chuyển nhỏ thành lớn
 Chứa ác bị lửa thiêu. 180
- Giữ giới được phước thiện
 Phạm giới tâm sợ hãi
 Đoạn hữu lậu ba cõi
 Nhất định gần Niết-bàn. 181
- Ai trước phóng dật
 Sau tự ngăn cấm
 Nhờ đủ niệm định
 Chiếu sáng thế gian. 182
- Trước làm làm ác
 Hối hận làm thiện
 Chiếu sáng thế gian
 Nhờ đủ niệm thiện. 183
- Tuổi trẻ xuất gia
 Siêng tu lời Phật
 Chiếu sáng thế gian
 Như trăng tan mây. 184

Người trước làm ác
Sau không làm nữa
Chiếu sáng thế gian
Như trăng tan mây. 185

Sống không gây hại
Chết chẳng lo sợ
Đã thấy đường đúng
Theo đó chớ ưu. 186

Đoạn pháp bản đen
Chỉ học pháp trắng
Vượt vực, qua luôn
Không sống buông lung
Không nhiễm dục lạc
Dục hết, không ưu. 187

Phẩm 11: TÂM Ý (có 12 bài kệ)

*Phẩm Tâm Ý dạy
Tâm ý tinh thần
Tuy chúng vô hình
Tạo tác vô cùng.*

Tâm ý chạy rong Khó giữ khó ngăn Tuệ chánh từ gốc Mới sáng tỏ lên.	188
Khinh suất khó giữ Tham dục đi theo Ngăn ý là thiện Tự điều thì an.	189
Ý nhỏ khó thấy Hoạt động theo dục Thường giữ bằng tuệ Giữ được thì an.	190
Một mình đi xa Ẩn núp vô hình Vút ý, gập đạo Tháo đứt dây ma.	191
Không niệm hơi thở Cũng không biết pháp Mê đắm thế sự Không có chánh trí.	192

- Ý niệm chẳng ngừng
 Bất tuyệt luân hồi
 Phước làm cạn ác
 Giác ngộ là hiền. 193
- Phật dạy tâm pháp
 Vi tế không chân
 Nên giác, chớ theo
 Tâm ý phóng dật. 194
- Thấy pháp được an
 Sở nguyện thành tựu
 Tuệ giữ tâm ý
 Đoạn nhân duyên khổ. 195
- Thân này không lâu
 Trở về cát bụi
 Xác nát, thức đi
 Có gì tham luyến. 196
- Tâm nơi tạo tác
 Qua lại không ngừng
 Nghi nhiều tà ác
 Tự rước tai ương. 197
- Ý này tự tạo
 Chẳng do cha mẹ
 Gắng sức hướng chánh
 Làm phước chớ lùi. 198

Giấu thân như rùa
Phòng ý như thành
Tuệ đánh cùng ma
Thắng không còn nạn.

199

Phẩm 12: HOA HƯƠNG (có 17 bài kệ)

*Phẩm Hoa Hương này
 Dạy học nên hành
 Nhờ hoa, thấy pháp
 Bỏ ngục, về chân.*

- Ai chọn cảnh giới
 Bỏ ngục sinh Thiên
 Ai giảng Pháp cú
 Như chọn hoa đẹp. 200
- Hữu học chọn cảnh
 Bỏ ngục sinh Thiên
 Khéo giảng Pháp cú
 Như chọn hoa đức. 201
- Biết đời như gổm
 Pháp huyển vô thường
 Phá vòng hoa ma
 Không còn sinh tử. 202
- Thấy thân như bọt
 Pháp huyển vô thường
 Phá vòng hoa ma
 Không còn sinh tử. 203
- Bệnh thì suy yếu
 Như hoa tàn rụng
 Thần chết đến tìm
 Nhanh như nước dốc. 204

- Tham dục không chán
 Tiêu tan ý chí
 Tà dụng tài sản
 Là tự hại mình. 205
- Ong đậu trên hoa
 Không hại sắc hương
 Lấy mật rồi bay
 Tỳ-kheo cũng vậy. 206
- Chẳng cố xem người
 Làm hay không làm
 Hãy tự xét mình
 Đúng hay không đúng. 207
- Như hoa vừa ý
 Sắc đẹp không hương
 Nói hay cũng vậy
 Không làm vô ích. 208
- Như hoa vừa ý
 Sắc đẹp thêm hương
 Nói hay, làm giỏi
 Tất được quả phước. 209
- Làm nhiều hoa báu
 Kết thành vòng đẹp
 Chứa nhiều hương đức
 Sống đâu cũng tốt. 210

- Hoa thơm cỏ lạ
 Hương không ngược gió
 Gần đạo hiểu ra
 Hương đức tỏa khắp. 211
- Chiên-đàn nhiều hương
 Sen xanh hoa thơm
 Tuy thật có thơm
 Không bằng hương giới. 212
- Hương hoa thơm ít
 Không phải thật thơm
 Hương thơm giữ giới
 Thơm tận trời cao. 213
- Giữ giới đầy đủ
 Không sống phóng dật
 Định ý giải thoát
 Qua khỏi đường ma. 214
- Như nơi ruộng nước
 Gần bên đường lớn
 Sen mọc trong đó
 Thơm vừa ý người. 215
- Giữa sinh tử cháy
 Sống trong phạm phu
 Tuệ vui giải thoát
 Là đệ tử Phật. 216

Phẩm 13: NGU ÁM (có 21 bài kệ)

*Phẩm Ngu Ám này
Khai hóa ngu si
Bỏ thói quen cũ
Làm cho sáng suốt.*

- Không ngủ đêm dài
Mệt mỏi đường dài
Ngu sinh tử dài
Không biết Chánh pháp. 217
- Ý ngu thường tối
Trôi chảy như sông
Cố làm một mình
Riêng tư không bạn. 218
- Kẻ ngu toan tính
Ưu buồn dài dài
Sống với kẻ ngu
Đã khổ thêm oán. 219
- Có con, tài sản
Kẻ ngu lo lắng
Thân ta chẳng có
Lo gì con, của. 220
- Mùa nóng ở đây
Mùa lạnh ở đấy
Ngu nhiều suy tính
Chẳng biết vô thường. 221

- Ngu tối thật ngu
 Tự cho mình trí
 Ngu tưởng hơn trí
 Thật đúng là ngu. 222
- Ngu si gân trí
 Như muông múc vị
 Tuy gân lâu ngày
 Vẫn không biết pháp. 223
- Thông minh gân trí
 Như lưới nếm mùi
 Tuy học chốc lát
 Hiểu được đạo sâu. 224
- Người ngu làm việc
 Gây họa cho thân
 Tâm ưa làm ác
 Tự nhận nạn lớn. 225
- Hành vi không thiện
 Sau thấy hối hận
 Rơi lệ khóc than
 Quả báo do làm. 226
- Hành vi đức thiện
 Sau thấy hoan hỷ
 Tương lai hưởng phước
 Vui việc đã làm. 227

- Tội chưa kết quả
Ngu vẫn điềm nhiên
Khi quả trở ra
Tự chịu tội lớn. 228
- Mong muốn của ngu
Không biết sẽ khổ
Khi bị ách nạn
Mới biết bất thiện. 229
- Kẻ ngu làm ác
Không biết là sai
Họa theo tự đốt
Tội thành lửa cháy. 230
- Ngu tham ăn ngon
Tháng ngày đắm sâu
Trong mười sáu phần
Chẳng nghĩ một pháp. 231
- Kẻ ngu suy nghĩ
Những việc bất lợi
Tự bị dao gây
Quả báo như in. 232
- Xem hành động biết ngu
Không cho, tham cầu nhiều
Bị vào đường vô trí
Luôn luôn hành động ác. 233

Kẻ xa đạo gần dục
 Vì ăn, lại háo danh
 Tham thân cận nhà người
 Để nhận nhiều cúng dường. 234

Học chớ tham vọng nhiều
 Sa-môn chớ ở nhà
 Tham nhà, trái lời Phật
 Thì sau chịu thiếu thốn. 235

Hạnh này đồng kẻ ngu
 Chỉ làm dục mạn tăng
 Ý nguyện cầu lợi dưỡng
 Ý cầu đạo khác nhau. 236

Vậy nên phải biết rõ
 Đệ tử Phật vượt lên
 Vứt ái, bỏ thói đời
 Không còn đọa sinh tử. 237

Phẩm 14: MINH TRIẾT (có 17 bài kệ)

*Phẩm Minh Triết này
Nêu hạnh có trí
Tu phước tấn đạo
Pháp là gương sáng.*

Quán rõ thiện ác Tâm biết sợ hãi Sợ không phạm ác An lành không buồn.	238
Nên đời có phước Tư niệm mới làm Thiện đạt sở nguyện Phước lộc tăng thêm.	239
Tín thiện làm phước Chứa lành không chán Tin có âm đức Lâu tất tốt đẹp.	240
Thường tránh vô nghĩa Không thân kẻ ngu Nghĩ theo bạn hiền Thân cận Thượng sĩ.	241
Vui pháp nằm yên Tâm vui ý sạch Thánh nhân dạy pháp Tuệ thường vui làm.	242

- Hiền nhân, trí giả
Trai giới phụng đạo
Như trăng giữa sao
Chiếu sáng thế gian. 243
- Thợ cung chuốt tên
Thủy thủ lái thuyền
Thợ mộc đẽo gỗ
Người trí điều thân. 244
- Như tảng đá lớn
Gió không lay động
Bậc trí ý vững
Khen chê không nghiêng. 245
- Như vực nước sâu
Trong suốt yên tịnh
Bậc tuệ nghe đạo
Tâm tịnh hân hoan. 246
- Bậc đại nhân vô dục
Xử sự thật quang minh
Gặp phải vui hay khổ
Không kiêu, hiện trí mình. 247
- Hiền nhân không thế sự
Không mong con, tiền, quốc
Thường giữ đạo giới tuệ
Chẳng tham phú quý tà. 248

- Bạc trí biết đổi thay
 Như cây mọc trong cát
 Bận hữu chí chưa vững
 Như trắng dễ nhiễm màu. 249
- Đời chìm trong vực
 Ít người vượt qua
 Nếu có người nào
 Muốn vượt phải nhanh. 250
- Thành khẩn cầu đạo
 Thọ trì chánh pháp
 Là gần bờ kia
 Thoát chết lên bờ. 251
- Đoạn pháp năm ấm
 Chánh tư trí tuệ
 Không chìm lại vực
 Sáng suốt vượt ra. 252
- Chế ngự dục tình
 Tuyệt dục vô vi
 Tự mình cứu độ
 Chuyển ý thành tuệ. 253
- Học giữ chánh trí
 Ý theo chánh đạo
 Nhất tâm thọ pháp
 Không sinh dục lạc
 Lậu hết, tập trừ
 Là được giải thoát. 254

Phẩm 15: LA HÁN (có 10 bài kệ)

*Phẩm La-hán này
Nói tánh chân nhân
Thoát dục không trước
Tâm không thay đổi.*

Vứt bỏ lo buồn
Thoát ly tất cả
Mở hết triển phược
Mát không còn nóng. 255

Tịnh tâm chánh niệm
Không tham dục gì
Đã vượt vực si
Như nhận bỏ ao. 256

Ăn uống vừa đủ
Không dùng quá độ
Tâm không vô tướng
Thoát các cảnh giới.
Như nhận trên không
Bay xa không ngại. 257

Hết thế gian tập
Không còn ngưỡng thực
Tâm hư, không nạn
Đến chỗ giải thoát
Như nhận bay cao
Vừa xuống, vượt qua. 258

- Giữ căn tùng phục
Như ngựa thuần thục
Bỏ thói kiêu mạn
Chư Thiên kính trọng. 259
- Nhẫn nại như đất
Không động như núi
Chân nhân vô cấu
Hết đời sinh tử. 260
- Tâm đã đứng lại
Nói, làm đã chánh
Theo đó giải thoát
Hướng về tịch diệt. 261
- Vút đục không dấm
Phá chướng ba cõi
Không còn vọng tưởng
Là bậc Thượng nhân. 262
- Làng xóm, hoang dã
Bình địa, cao nguyên
Chân nhân đến đâu
Nơi ấy an lạc. 263
- Mọi người thích ôn
Vị ấy ưa yên
Vui không vọng tưởng
Không tham cầu gì. 264

Phẩm 16: THUẬT THIÊN (có 16 bài kệ)

*Phẩm Thuật Thiên này
Dạy người học kinh
Nhiều nhưng vô ích
Không bằng gọn đúng.*

Đọc tụng ngàn lời
Cú nghĩa không chính
Chẳng bằng nghĩa chính
Nghe xong diệt ác. 265

Tuy tụng ngàn lời
Vô nghĩa ích gì
Không bằng một câu
Nghe, làm, giải thoát. 266

Tuy tụng nhiều kinh
Không hiểu ích gì
Hiểu một câu pháp
Hành theo, đắc đạo. 267

Ngàn ngàn quân địch
Một người đánh thắng
Không bằng tự thắng
Là thắng tối thượng. 268

Tự thắng tối thượng
Nên gọi người hùng
Hộ ý điều thân
Thận trọng đến cùng. 269

- Tuy bậc Thiên tôn
Thần, Ma, Phạm thiên
Đều không thắng được
Người tự thắng mình. 270
- Ngàn thánɡ cúng tế
Trợn đời không bỏ
Không bằng chốc lát
Nhất tâm niệm pháp
Phước một niệm này
Hơn họ trọn đời. 271
- Tuy cả trăm năm
Cúng tế thần lửa
Không bằng chốc lát
Cúng dường Tam bảo
Phước một cúng này
Hơn tế trăm năm. 272
- Tế thần để cầu phước
Xét quả báo theo sau
Bốn phần chưa được một
Không bằng kính bậc Hiền. 273
- Người lễ phép, làm thiện
Thường kính bậc Trưởng lão
Bốn phước tự nhiên tăng
Sắc, lực, thọ, bình an. 274
- Người nào sống trăm năm
Bất chính, không trì giới
Không bằng sống một ngày
Giữ giới, chánh niệm thiền. 275

Người nào sống trăm năm
Tà ngụy, không có trí
Không bằng sống một ngày
Nhất tâm học chánh trí. 276

Người nào sống trăm năm
Biếng nhác không tinh tấn
Không bằng sống một ngày
Hết sức hành tinh tấn. 277

Người nào sống trăm năm
Không biết việc thành bại
Không bằng sống một ngày
Biết tránh đến việc nhỏ. 278

Người nào sống trăm năm
Không thấy đạo cam lộ
Không bằng sống một ngày
Được hưởng vị cam lộ. 279

Người nào sống trăm năm
Không biết nghĩa đại đạo
Không bằng sống một ngày
Học tinh yếu Phật pháp. 280

Phẩm 17: ÁC HÀNH (có 22 bài kệ)

*Phẩm Ác Hành dạy
Cố ngăn người ác
Hành động tội báo
Phải chịu hoạn nạn.*

Thấy thiện không theo Tất tâm theo ác Cầu phước bất chính Tất thích tà dâm.	281
Phàm phu làm ác Không chịu tự giác Ngu si khoái ý Sau thành đọa hại.	282
Kẻ hung làm bạo Đắm nhiễm làm hoài Khoái ý làm ác Tất phải bị tội.	283
Thiện nhân gây đức Càng lúc tăng thêm Tâm hoan hỷ làm Tất được phước báo.	284
Yêu quái thấy phước Khi ác chưa chín Khi ác chín mùi Tự chịu tội báo.	285

- An lành tướng họa
 Khi thiện chưa chín
 Khi thiện chín mùi
 Tất hưởng phước báo. 286
- Đánh người, bị đánh
 Gây oán, bị oán
 Mắng người, bị mắng
 Phẫn nộ, bị nộ. 287
- Phàm phu không học
 Không biết Chánh pháp
 Mạng sống này ngắn
 Sao còn làm ác? 288
- Chớ khinh ác nhỏ
 Cho là không tội
 Giọt nước tuy nhỏ
 Dẫn đầy lu lớn
 Phàm tội đầy tràn
 Từ nhỏ tích thành. 289
- Chớ khinh thiện nhỏ
 Cho là không phước
 Giọt nước tuy nhỏ
 Dẫn đầy lu lớn
 Phàm phước sung mãn
 Từ ít trở thành. 290
- Phàm người hành động
 Dùng tốt báo xấu
 Chính là vì mình
 Không bị bại vong. 291

- Thích lấy cho mình
 Tự cho là đúng
 Lấy được của kia
 Người cũng chẳng còn. 292
- Ác chưa đúng lúc
 Như sữa mới vắt
 Tội ẩn bên trong
 Như lửa dưới tro. 293
- Thích thú làm ác
 Khi thân đã làm
 Khóc lóc chịu báo
 Tùy nghiệp chịu tội. 294
- Làm ác không xét
 Như binh chân đánh
 Bị bắt mới biết
 Đã làm việc ác
 Sau chịu tội báo
 Như trước đã làm. 295
- Vết thương bị độc
 Thuyền vào nước xoáy
 Sống hành động ác
 Phải bị thương tổn. 296
- Gây ác vu báng người
 Người thiện vẫn không nhớ
 Ác hại ngược kẻ ngu
 Như ngược gió tung bụi. 297

Lỗi lầm gây tội ác
Biết hối hận làm thiện
Người ấy sáng thế gian
Như trời không mây che. 298

Hành động ta đã làm
Sau chính ta thấy rõ
Làm thiện thì được thiện
Làm ác phải chịu ác. 299

Có người đọa bào thai
Kẻ ác đọa địa ngục
Làm thiện được sinh Thiên
Vô vi chứng Niết-bàn. 300

Không lên trời xuống biển
Không trốn vào lòng núi
Những nơi này không thể
Thoát nghiệp ác đã làm. 301

Chúng sinh bị khổ não
Không thoát khỏi già chết
Chỉ có bậc Trí nhân
Không nhớ ác của người. 302

Phẩm 18: ĐAO TRƯỢNG (có 14 bài kệ)

*Phẩm Đao Trượng dạy
Tu tập Từ bi
Không dùng đao trượng
Tàn hại chúng sinh.*

- Mọi loài đều sợ chết
Sợ roi, sợ đau đớn
Hãy ví dụ thân mình
Chớ giết, chớ bảo đánh. 303
- Làm chúng sinh an ổn
Không gây độc khổ sở
Đời này không bị khổ
Đời sau mãi an ổn. 304
- Không nên nói ác
Bị quả báo sợ
Ác đi họa lại
Đao trượng hại thân. 305
- Nói bằng lời thiện
Như gõ chuông khánh
Thân không bị chê
Dễ thoát thế gian. 306
- Đánh người lương thiện
Vu báng vô tội
Bị họa gấp mười
Nạn đến khó cứu. 307

- Sống bị đau đớn
Thân thể bị thương
Tự nhiên bệnh khổ
Tâm trí điên cuồng. 308
- Bị vu tội nặng
Ách nạn với quan
Tài sản hao tận
Thân thuộc chia lia. 309
- Nhà cửa của mình
Bị lửa thiêu đốt
Chết đọa địa ngục
Là mười tai nạn. 310
- Ở trần, bện tóc
Áo cỏ, vỏ cây
Ngâm nước, ngồi đá
Làm sao hết si! 311
- Không chặt, giết, thiêu
Cũng không cầu thắng
Thương khắp mọi loài
Sống không bị oán. 312
- Thế gian có người
Sống biết tầm quý
Là bạc Tinh tấn
Như ngựa thuần roi. 313

Như giục ngựa hay
Đi được đường xa
Người có tín giới
Định ý tinh tấn
Học đạo, tuệ thành
Diệt hết các khổ. 314

Tự nghiêm mình tu pháp
Không hại, giữ tịnh hạnh
Không đánh đập chúng sinh
Là Sa-môn Đạo nhân. 315

Không gây hại loài nào
Trọn đời không bị hại
Từ bi với tất cả
Ai gây oán cho mình. 316

Phẩm 19: LÃO MẠO (có 14 bài kệ)

*Phẩm Lão Mạo dạy
Khuyên người gắng sức
Không vượt mạng sống
Già hối ích gì!*

Gi đáng cười vui
Mạng bị đốt cháy
Tối tăm che phủ
Sao không cầu sáng? 317

Thấy thân hình đẹp
Cho đó là an
Vọng tướng thành bệnh
Nào biết vô thường. 318

Già nhan sắc suy
Bệnh thân tiêu tụy
Da nhăn thịt nhão
Thần chết gằm bên. 319

Thân chết thân đi
Như xe vua vút
Thịt tiêu cốt rã
Nào nhờ thân được. 320

Thân này như thành
Xây bằng xương thịt
Sinh đến già chết
Chỉ chứa sân, mạn. 321

- Già thân suy tàn
 Như xe hư nát
 Cố gắng học tu
 Giáo pháp trừ khổ. 322
- Người không chịu học
 Già như trâu đực
 Chỉ mập thịt, mỡ
 Không có phước tuệ. 323
- Sinh tử đau khổ
 Luân hồi gian nan
 Do ý tham thân
 Sinh khổ vô cùng. 324
- Nhờ tuệ thấy khổ
 Nên xả bỏ thân
 Diệt ý đoạn nghiệp
 Ái tận vô sinh. 325
- Không tu phạm hạnh
 Lại không giàu có
 Già như cò đói
 Đứng giữ ao không. 326
- Đã không giữ giới
 Lại không chứa của
 Già suy lực kiệt
 Tiếc nuôi nào kịp. 327

Già như lá thu
Bắn thủ lam lũ
Mạng sắp chết rồi
Chỉ còn hối hận. 328

Mạng chết theo ngày đêm
Đúng lúc hãy cố gắng
Thế gian thật vô thường
Chớ si đọa tối tăm. 329

Học thấp sáng đèn ý
Tự luyện cầu trí tuệ
Thoát cấu chớ nhiễm ô
Thấp đốc rọi đường mê. 330

Phẩm 20: ÁI THÂN (có 13 bài kệ)

*Phẩm Ái Thân này
Để khuyến khích học
Lợi ích thân mình
Diệt tội tăng phước.*

- Tự yêu thân mình
Cẩn thận giữ gìn
Hy vọng trừ dục
Học chánh không mê. 331
- Thân là số một
Thường tự gắng học
Hiểu mới dạy người
Không lường, được trí. 332
- Học trước chánh mình
Sau mới dạy người
Điều thân, được tuệ
Tất vượt lên trên. 333
- Chưa lợi được mình
Làm sao lợi người
Tâm thuần, hình chính
Nguyện nào chẳng đạt. 334
- Trước ta đã tạo
Sau phải chịu lấy
Làm ác, hại mình
Như thép dũa ngọc. 335

Người không trì giới
Cầu ế quán quyết
Theo tình, nhiều dục
Ác hạnh càng tăng. 336

Làm ác hại thân
Ngu cho là dễ
Làm thiện thân an
Ngu cho là khó. 337

Như Chân nhân dạy
Lấy đạo nuôi thân
Kẻ ngu ganh ghét
Thấy cho là xấu
Làm ác gặp ác
Như trồng giống đắng. 338

Ác tự chịu tội
Thiện tự hưởng phước
Các quả dị thực
Không thay nhau được
Làm thiện được thiện
Như trồng giống ngọt. 339

Lợi mình, lợi người
Ích không tổn phí
Muốn biết lợi thân
Giới, vẫn hơn hết. 340

Người tự thương mình
Muốn sinh lên trời
Kính, mến nghe pháp
Nhớ lời Phật dạy. 341

Làm việc phải suy nghĩ
Chớ làm tổn hại việc
Vậ, ý phải tu luôn
Làm việc nên kịp lúc. 342

Luận về người làm việc
Làm tận đến thành lợi
Thấy đúng mới chịu làm
Được kết quả như ý. 343

Phẩm 21: THẾ TỤC (có 14 bài kệ)

*Phẩm Thế Tục dạy
Đời như huyễn mộng
Nên bỏ phù hoa
Gắng tu đạo nghiệp.*

Như xe đi đường
Bỏ đường bằng lớn
Đi đường xấu chật
Tất khổ gây trực. 344

Xa rời chánh pháp
Phi pháp phải tăng
Ngu giữ đến chết
Phải bị hoạn nạn. 345

Thuận theo đường chánh
Chớ làm nghiệp tà
Đi đứng đều an
Đời đời không khổ. 346

Vạn vật như bọt
Ý như ngựa hoang
Thế gian như huyễn
Có gì thích thú! 347

Ai không tham đời
Như nhổ gốc cây
Ngày đêm như vậy
Tất chứng thiên định. 348

- Chánh tín bố thí
 Đem vui cho người
 Vì ý phiên nào
 Cho nhiều người ăn
 Hạng này ngày đêm
 Không được định ý. 349
- Thế tục không mắt
 Không thấy đạo Chân
 Thiếu số thấy đạo
 Phải nuôi thiện ý. 350
- Như nhận giúp bầy
 Tránh lưới bay cao
 Người trí dẫn đời
 Vượt thoát chúng tà. 351
- Thế gian vô thường
 Ba cõi không an
 Chư Thiên tuy lạc
 Phước hết cũng chết. 352
- Xem khắp thế gian
 Có sống phải chết
 Muốn thoát sinh tử
 Phải hành Chánh đạo. 353
- Si trùm thiên hạ
 Tham khiến không thấy
 Tà nghi xa đạo
 Khổ ngu theo đó. 354

Một pháp thật lỗi
 Là người vọng ngữ
 Ác nào cũng làm
 Không thoát đời sau. 355

Tuy chứa nhiều trân bảo
 Chất cao đến tận trời
 Như vậy khắp thế gian
 Không bằng được thấy đạo. 356

Không thiện cho là thiện
 Tham ái tưởng không ái
 Lấy khổ cho là vui
 Phàm ngu bị nó hại. 357

(HẾT QUYỂN THƯỢNG)

KINH PHÁP CÚ (T 210)

**Tuyển soạn: Tôn giả Pháp Cứu.
Hán dịch: Đới Ngô, Sa-môn Duy-kỳ-nan,
người xứ Thiên trúc.**

QUYỂN HẠ

Phẩm 22: THUẬT PHẬT (có 21 bài kệ)

*Phẩm Thuật Phật nói
Thần đức của Phật
Lợi ích độ sinh
Dạy đạo cho đời.*

- Ta thắng vượt qua ác
Thắng tất cả thế gian
Trí tuệ sáng vô cùng
Xóa tối, làm nhập đạo. 358
- Phá lưới không còn ngại
Ái diệt không còn gì
Ý Phật sâu vô cùng
Không sao theo dõi được. 359
- Dũng mãnh quyết nhất tâm
Xuất gia ngày đêm diệt
Đoạn nguồn gốc ái dục
Học chánh niệm tỉnh giác. 360
- Thấy Thánh để hết ố
Đã vượt năm vực sâu
Phật xuất hiện soi đời
Trừ khổ não mọi người. 361
- Sinh làm người thật khó
Được sống còn khó hơn
Phật ra đời rất khó
Khó nghe được Phật pháp. 362

- Ta không thấy hướng dẫn
 Một mình không bạn bè
 Tu các hạnh thành Phật
 Từ đó thông Thánh đạo. 363
- Thuyền sư vượt nước giỏi
 Tinh tấn là cầu đò
 Người đời ý: dòng họ
 Bậc giải thoát: anh hùng. 364
- Phật: phá ác, giải thoát
 Phạm chí: ở trên đất
 Học pháp: là trừ đời
 Đệ tử: không gieo trồng. 365
- Nhẫn: quán hạnh đệ nhất
 Niết-bàn: quả tối thượng
 Sa-môn: xả trừ tội
 Không gây hại người khác. 366
- Không phá hại, gây phiền
 Giữ giới luật đúng pháp
 Không tham, ăn tiết độ
 Sống ở chỗ yên tịnh
 Ý chân thật, có trí
 Là hành lời Phật dạy. 367
- Không làm điều ác
 Làm các hạnh lành
 Tự tịnh tâm ý
 Là lời Phật dạy. 368

- Phật, Bậc Tôn Quý
Đoạn lậu không tham
Hùng trong họ Thích
Tất cả tùy tâm. 369
- Vui thay phước báo!
Nguyện đều thành tựu
Siêng hướng tịch diệt
Tự chứng Niết-bàn. 370
- Quy y nhiều nơi
Núi, sông, cây thân
Miếu đền hình tượng
Tế tự cầu phước. 371
- Quy y như vậy
Chẳng yên, tầm thường
Không thể giúp ta
Thoát khỏi đau khổ. 372
- Người nào quy y
Phật, Pháp, Thánh chúng
Đạo đức Tứ đế
Tất đắc Chánh kiến. 373
- Sinh tử rất khổ
Thấy rõ thoát khổ
Tám đường vượt đời
Trừ hết các khổ. 374

- Tự quy Tam bảo
Kiết tường tối thượng
Chỉ có cách này
Thoát tất cả khổ. 375
- Bậc sĩ trung chánh
Chỉ đạo không tham
Lợi thay người ấy
Người quy y Phật. 376
- Khó gặp bậc Trí
Cũng không dễ có
Họ ở chỗ nào
Thân tộc an lạc. 377
- Phật ra đời, vui!
Giảng giáo pháp, vui!
Chúng hòa hợp, vui!
Hòa hợp yên vui! 378

Phẩm 23: AN NINH (có 14 bài kệ)

*Phẩm An Ninh này
Chỉ rõ an nguy
Bỏ ác là thiện
Vui không bị đọa.*

- Ta sống an tịnh
Không gây oán hờn
Giữa những người oán
Ta sống không oán. 379
- Ta sống an tịnh
Không còn các bệnh
Giữa những người bệnh
Ta sống không bệnh. 380
- Ta sống an tịnh
Không có lo buồn
Giữa những người buồn
Ta sống không buồn. 381
- Ta sống an tịnh
Thanh tịnh vô vi
Ăn bằng pháp lạc
Như trời Quang âm. 382
- Ta sống an tịnh
Đạm bạc vô sự
Lửa khắp thế gian
Không thể đốt ta. 383

- Thắng sinh thù oán
Thua, khổ bị khinh
Bỏ tâm thua thắng
Không tranh tự an. 384
- Dâm nóng hơn lửa
Sân còn hơn độc
Khổ nào bằng thân
Vui nào bằng diệt. 385
- Không ham vui nhỏ
Tài nhỏ, tuệ nhỏ
Xét cầu việc lớn
Được an lạc lớn. 386
- Ta là Thế Tôn
Giải thoát không khổ
Vượt khỏi ba cõi
Hàng phục chúng ma. 387
- Gặp Thánh nhân, vui
Được thân cận, vui
Được thoát kẻ ngu
Làm thiện tự vui. 388
- Giữ chánh đạo, vui
Khéo thuyết pháp vui
Không tranh với đời
Đủ giới thường vui. 389

Gần bậc Hiền vui
Như gặp người thân
Gần bậc Nhân trí
Học được cao xa. 390

Đời sống quá ngắn
Sự chết rất nhiều
Học lấy chính yếu
Đến già mới an. 391

Người muốn được cam lộ
Vứt dục vui Diệt đế
Muốn thoát khổ sinh tử
Phải dùng vị cam lộ. 392

Phẩm 24: HIẾU HỖ (có 12 bài kệ)

*Phẩm Hiếu Hỷ này
Dạy người vui nhiều
Thường không tham dục
Thì không lo buồn.*

Trái đạo thuận theo mình
Thuận đạo thì tự nghịch
Bỏ pháp theo sở thích
Là thuận theo ái dục. 393

Không chạy theo yêu mến
Chẳng từ bỏ kẻ ghét
Yêu không gặp thì khổ
Ghét phải gặp cũng buồn. 394

Vậy chớ tạo yêu mến
Do yêu nên có ghét
Ai trừ hết triền phược
Không yêu, không bị ghét. 395

Luyện ái sinh buồn
Luyện ái sinh sợ
Không còn luyện ái
Không sợ, không buồn. 396

Ham vui sinh buồn
Ham vui sinh sợ
Không còn ham vui
Không sợ, không buồn. 397

Tham dục sinh buồn Tham dục sinh sợ Không còn tham dục Không sợ, không buồn.	398
Giữ giới không tham Chí thành biết tà Tu thân gần đạo Mọi người kính mến.	399
Không làm theo dục Nghĩ đúng mới nói Tâm không tham ái Cắt dòng sinh tử.	400
Người đi đã lâu Bình an trở về Thân quyến cùng nhau Hoan hỷ chào đón.	401
Người ưa làm phước Đời này, đời kia Tự hưởng phước báo Như thân vui đón.	402
Làm theo lời Phật Ngăn cấm việc ác Mến người gần đạo Xa đạo chớ thân.	403

Gần và xa đạo
Kết quả khác nhau
Gần đạo sinh Thiên
Xa đạo đọa ngục.

404

Phẩm 25: PHẢN NỘ (có 26 bài kệ)

*Phẩm Phản Nộ dạy
Thấy sân hận hại
Khoan dung, từ hòa
Trời giúp, người mến.*

Phản nộ không thấy pháp Phản nộ không biết đạo Người trừ được phản nộ Phước vui thường theo thân.	405
Tham dâm không thấy pháp Ý ngu si cũng vậy Người bỏ dâm trừ si Người ấy phước số một.	406
Ai ngăn được giận Như ngừng xe chạy Là người lái giỏi Bỏ tối ra sáng.	407
Nhẫn nhục thắng giận Thiện thắng bất thiện Hay cho thắng tham Thành thật thắng dối.	408
Không dối, không giận Ý không tham cầu Làm ba việc này Chấn chấn sinh Thiên.	409

Thường chế ngự thân
 Từ tâm không giết
 Được sinh cõi Thiên
 Đến đó an lạc. 410

Ý luôn tỉnh giác
 Ngày đêm siêng học
 Lậu hết, ý thông
 Chắc đến Niết-bàn. 411

Từ xưa đến nay
 Loài người chê nhau
 Nói nhiều bị chê
 Nói ít bị chê
 Nói vừa bị chê
 Sống khó tránh chê. 412

Kẻ phạm ý dục
 Không thể trung dung
 Cả khen và chê
 Chỉ vì danh lợi. 413

Minh trí khen ngợi
 Là bậc Hiền nhân
 Bậc tuệ giữ giới
 Không có chỗ chê. 414

Sạch như La-hán
 Chẳng ai vu báng
 Chư Thiên khen ngợi
 Phạm, Thích tán dương. 415

Thường bảo vệ thân

Ngăn chặn giận dữ
 Thân không làm ác
 Siêng tu đức hạnh. 416

Thường bảo vệ miệng
 Ngăn chặn giận dữ
 Miệng không nói ác
 Tụng tập giáo pháp. 417

Thường bảo vệ tâm
 Ngăn chặn giận dữ
 Tâm không nghĩ ác
 Tư duy niệm đạo. 418

Cẩn thận thân, lời
 Giữ gìn ý nghĩ
 Hành đạo, bỏ sân
 Nhẫn mới hùng cường. 419

Vứt sân, bỏ mạn
 Tránh xa tham ái
 Không đắm danh sắc
 Vô vi diệt khổ. 420

Nổi sân, diệt ngay
 Dâm sinh, cấm ngay
 Không còn ngu si
 Nhờ đây an ổn. 421

Không sân ngủ yên
 Giận hại, dâm lo
 Nộ là gốc độc
 Phạm chí ý hòa

- Nói thiện được khen
Đoạn sân không khổ. 422
- Đồng chí tương cận
Biết rõ việc ác
Ngăn chớ nổi sân
Bị lửa khổ đốt. 423
- Không biết tầm quý
Không ngăn phần nộ
Bị giận sai khiến
Không từ việc gì. 424
- Có sức dùng binh
Không sức dùng nhu
Nhẫn là tối thượng
Nên thường nhẫn nhục. 425
- Bị nhiều người khinh
Bạc dũng, nhẫn nhục
Nhẫn là tối thượng
Nên thường phải nhẫn. 426
- Ta cùng với người
Đáng sợ có ba
Biết họ tự sân
Tự ta diệt sân. 426
- Cả hai cùng làm
Ta làm, họ dạy
Biết họ tự sân
Tự ta diệt sân. 428

Thiện trí thắng ngu
Gặp lời thô ác
Người muốn thường thắng
Hãy tự im lặng. 429

Kẻ làm việc ác
Sân bị quả sân
Bị sân không đáp
Thắng kẻ đấu tranh. 430

Phẩm 26: TRẦN CẦU (có 19 bài kệ)

*Phẩm Trần Cầu này
Phân biệt thanh trược
Nên học tinh khiết
Không làm ô nhục.*

- Sống không hành thiện
Chết đọa cõi ác
Mạng sống trôi nhanh
Tư lương không có. 431
- Nên cầu trí tuệ
Thắp sáng định ý
Trừ uế, thanh tịnh
Thoát khỏi khổ hình. 432
- Bậc trí tuần tự
Từng bước tinh tấn
Trừ cấu nơi tâm
Như thợ lọc vàng. 433
- Ác do tâm sinh
Trở lại hại thân
Như sắt sinh sắt
Lại ăn mục sắt. 434
- Không tụng niệm: lời dơ
Không siêng quét: bẩn nhà
Không trang sức: sắc xấu
Phóng dật làm việc nhơ. 435

- Xan tham nhớ bố thí
 Bất thiện làm hạnh nhớ
 Đời này và đời sau
 Ác pháp là cấu uế. 436
- Nhờ trong các nhớ
 Chẳng gì bằng si
 Học phải bỏ ác
 Tỳ-kheo vô cấu. 437
- Sống không hổ, dể
 Như chim giành ăn
 Trơ mặt chịu nhục
 Gọi là sống uế. 438
- Liêm sỉ tuy khó
 Thật giữ thanh bạch
 Tránh nhục, cao thượng
 Gọi là sống sạch. 439
- Kẻ ngu ưa giết
 Nói không thành thật
 Lấy của không cho
 Thông gian vợ người. 440
- Phóng dật phạm giới
 Đam mê uống rượu
 Vị ấy đời đời
 Tự búng gốc mình. 441

- Người biết như vậy
 Không được niệm ác
 Gần ngu, phi pháp
 Tự đốt khổ mãi. 442
- Ai tin bố thí
 Lại muốn tiếng khen
 Gần kẻ hư vinh
 Không nhập tịnh định. 443
- Đoạn tất cả dục
 Chặt gốc ý ấy
 Ngày đêm chuyên nhất
 Tất nhập tịnh định. 444
- Tham dục theo trần
 Nhiễm trần bị rớt
 Không nhiễm không theo
 Sạch thoát ngu si. 445
- Thấy người tự hại
 Thường tỉnh giác mình
 Theo lậu tự hại
 Hết lậu, sạch cấu. 446
- Lửa nào nóng bằng dâm
 Mau lẹ nào bằng sân
 Lưới nào kín bằng si
 Sông nào bằng dòng ái. 447

Hư không không dấu vết
Sa-môn không ý riêng
Phàm phu đều thích ác
Phật thanh tịnh vô uế. 448

Hư không không dấu vết
Sa-môn không ý riêng
Thế gian đều vô thường
Phật vô ngã, ngã sở. 449

Phẩm 27: PHỤNG TRÌ (có 17 bài kệ)

*Phẩm Phụng Trì này
Giảng giải đạo nghĩa
Pháp quý đức hạnh
Không tham xa xỉ.*

- Người thích kinh đạo
Không tranh lợi dưỡng
Có lợi hay không
Không dục không mê. 450
- Thường từ, hiếu học
Chính tâm hành động
Giữ gìn tuệ quý
Đây chính là đạo. 451
- Gọi là bậc Trì
Chẳng phải nói giỏi
Yên ổn, không sợ
Làm thiện là trí. 452
- Người phụng trì pháp
Không vì nói nhiều
Tuy được nghe ít
Thân hành đúng pháp
Giữ đạo không quên
Đáng gọi trì pháp. 453

Gọi là trưởng lão
 Chẳng phải tuổi cao
 Thân già tóc bạc
 Chỉ là ngu xuẩn. 454

Người hiểu đúng pháp
 Tự chế, nhân từ
 Sáng suốt thanh khiết
 Mới là Trưởng lão. 455

Gọi là xinh đẹp
 Không vì như hoa
 Nhưng tham, phù phiếm
 Nói, làm trái nhau. 456

Ai bỏ được ác
 Hết tận gốc rễ
 Tuệ không sân hận
 Mới là xinh đẹp. 457

Gọi là Sa-môn
 Không do cạo tóc
 Nói dối tham lam
 Ái dục như phàm. 458

Ai không làm ác
 Phát huy đạo pháp
 Diệt tâm ý xấu
 Mới là Sa-môn. 459

- Gọi là Tỳ-kheo
 Không vì khát thực
 Tà hạnh cầu người
 Chỉ là danh suông. 460
- Ai bỏ nghiệp tội
 Tinh tu phạm hạnh
 Tuệ phá trừ ác
 Mới là Tỳ-kheo. 461
- Là bậc Hiền trí
 Chẳng vì im lặng
 Dụng tâm bất tịnh
 Chỉ là bề ngoài. 462
- Người tâm vô vi
 Trong ngoài thanh tịnh
 Giải thoát ngã nhân
 Mới là Hiền trí. 463
- Là bậc có đạo
 Không cứu một vật
 Giúp khắp mọi loài
 Không hại, có đạo. 464
- Giới nhiều, ít nói
 Ta hành thành thật
 Tâm ý đắc định
 Phải do ngăn ngừa. 465

Ý hiểu, muốn yên
Chớ sống theo phàm
Kết sử chưa hết
Không thể giải thoát.

466

Phẩm 28: ĐẠO HẠNH (có 28 bài kệ)

*Phẩm Đạo Hạnh này
Chỉ dạy chính yếu
Về đường giải thoát
Rất là tốt đẹp.*

Tám chánh: đường tối thượng
Bốn đế: pháp trùm khắp
Không tham: hạnh tối thượng
Cho đèn tất được sáng. 467

Đường này không còn sợ
Thấy thanh tịnh vượt đời
Phá hoại được quân ma
Gắng làm diệt tà khổ. 468

Ta đã dạy đường chánh
Rất sáng suốt, thù thắng
Nghe rồi phải tự đi
Đi mới thoát lưới tà. 469

Sinh tử khổ, vô thường
Quán thấy bằng trí tuệ
Muốn thoát tất cả khổ
Hành đạo trừ tất cả. 470

Sinh tử vô thường, không
Quán thấy bằng trí tuệ
Muốn thoát tất cả khổ
Phải chuyên cần hành đạo. 471

Cần làm phải làm ngay
 Chớ như ngu lẫn tránh
 Lười biếng, chỉ biết nhìn
 Trí cùn, chẳng đạt đạo. 472

Niệm đúng là chánh niệm
 Niệm không đúng là tà
 Trí tuệ không sinh tà
 Chánh tư duy, đạt đạo. 473

Cẩn thận lời, chánh ý
 Thân không làm bất thiện
 Người hộ trì ba nghiệp
 Phật dạy, phải đặc đạo. 474

Chặt cây không bứng gốc
 Gốc còn, cây mọc lại
 Bứng gốc, cây không còn
 Tỳ-kheo chúng Niết-bàn. 475

Nếu chưa đoạn tuyệt
 Luyện ái thân thích
 Ý tham tự trói
 Như bê thích sữa. 476

Đoạn dục tận gốc
 Sinh tử không ngại
 Người ấy gần đạo
 Mau chứng Niết-bàn. 477

- Già vì tham dâm
 Bệnh do giận dữ
 Chết bởi ngu si
 Trừ ba, đắc đạo. 478
- Giải thoát trước sau
 Vượt giữa, sang kia
 Diệt hết tà niệm
 Không còn già chết. 479
- Người ham vợ con
 Không quán pháp bệnh
 Thân chết vụt đến
 Như nước lũ dâng. 480
- Cha con không cứu
 Mong gì thân thích
 Mạng hết, nhờ thân
 Như mù giữ đèn. 481
- Tuệ hiểu ý này
 Phải tu kinh giới
 Cần hành, vượt đời
 Hết tất cả khổ. 482
- Viễn ly ngu si
 Như gió đùa mây
 Diệt hết vọng tưởng
 Là chánh tri kiến. 483

- Trí lớn nhất đời
An lạc vô vi
Biết học chánh pháp
Sinh tử không còn. 484
- Biết các hành: không
Thấy rõ bằng tuệ
Chán khổ thế gian
Đường này diệt khổ. 485
- Biết các hành: khổ
Thấy rõ bằng tuệ
Chán khổ thế gian
Đường này diệt khổ. 486
- Các hành: vô ngã
Thấy rõ bằng tuệ
Chán khổ thế gian
Đường này diệt khổ. 487
- Ta dạy người pháp
Nhỏ mũi tên ái
Hãy tự cứu mình
Bằng lời Như lai. 488
- Các nghiệp Ta đã diệt
Hết luân hồi sinh tử
Giải thoát chẳng một người
Dạy pháp làm mất đạo. 489

Sông mạnh chảy về biển
 Nước đầy thì mau tràn
 Nói pháp cho người trí
 Mau hưởng vị cam lộ. 490

Pháp luân chưa từng nghe
 Chuyển vì thương chúng sinh
 Thế nên người phụng trì
 Giữ theo vượt ba cõi. 491

Trong ba niệm, niệm thiện
 Ba niệm, chớ niệm ác
 Niệm từ nghi đến làm
 Diệt ác: chánh tinh tấn. 492

Tam định là bỏ niệm
 Xả ly, hành vô lượng
 Được ba, trừ ba nhóm
 Giải kiết là chánh niệm. 493

Biết trì giới ngăn ác
 Tư duy tuệ thích niệm
 Biết rõ đời thành bại
 Ngăn ý, thoát tất cả. 494

Phẩm 29: QUẢNG DIỄN (có 14 bài kệ)

*Phẩm Quảng Diễn dạy
Dù thiện hay ác
Chứa nhỏ thành lớn
Kệ tụng chứng minh.*

- Bỏ an ổn nhỏ
Được an lạc lớn
Bậc tuệ bỏ nhỏ
Được hưởng phước lớn. 495
- Gây khổ cho người
Muốn mình hạnh phúc
Họa mãi theo thân
Tự gây oán lớn. 496
- Đã làm nhiều việc
Cả việc không nên
Múa hát phóng dật
Nết xấu tăng dần. 497
- Tinh tấn tu hành
Làm đúng, bỏ sai
Niệm thân tinh giác
Chính là chánh cần. 498
- Thông minh trí tuệ
Học vấn quảng bác
Hiểu biết rộng dần
Như dầu vào nước. 499

- Ý cùn trí cạn
 Không ham học hành
 Hiểu biết thu hẹp
 Như bơ vào nước. 500
- Gần đạo danh sáng
 Như tuyết đỉnh núi
 Xa đạo tối tăm
 Như tối bản tên. 501
- Làm đệ tử Phật
 Thường tự tỉnh giác
 Ngày đêm niệm Phật
 Niệm Pháp, niệm Tăng. 502
- Làm đệ tử Phật
 Thường tự tỉnh giác
 Ngày đêm thiền định
 Vui quán, nhất tâm. 503
- Người phải luôn chú ý
 Khi ăn biết tự bớt
 Là giảm khổ bởi tham
 Điều độ thì sống lâu. 504
- Học khó, trừ tội khó
 Sống tại gia cũng khó
 Sống chung đồng lợi khó
 Khó nhất vượt luân hồi. 505

Tỳ-kheo cầu xin khó
Sao không tự cố gắng
Tinh tấn đắc tự tại
Không còn cầu người nữa. 506

Có tín thì giới thành
Nhờ giới nhiều quả báu
Nhờ giới sống an vui
Hiện tại được cúng dường. 507

Khi đi và khi nằm
Hành động không phóng dật
Tinh cần luôn điều tâm
An vui sống giữa rừng. 508

Phẩm 30: ĐỊA NGỤC (có 16 bài kệ)

*Phẩm Địa Ngục này
Nói việc Nê-lê
Làm ác chịu ác
Tội báo không tha.*

- Nói dối, gán địa ngục
Làm mà nói không làm
Hai tội đều bị quả
Tự gây, nghiệp kéo đi. 509
- Trên thân mặc pháp y
Làm ác, không giữ giới
Kẻ chìm trong việc ác
Chắc chắn đọa địa ngục. 510
- Phạm giới, hưởng cúng dường
Đúng lý, thà tự hại
Như nuốt viên sắt nóng
Lửa đốt cháy thành than. 511
- Phóng dật có bốn việc
Ưa xâm phạm vợ người
Gây họa không làm phước
Chê bai và dâm dật. 512
- Không phước, đọa ác thú
Sợ hãi, không an vui
Bị phép vua hành phạt
Chết bị rơi địa ngục. 513

- Như nhổ nắm cỏ bén
 Không chặt bị đứt tay
 Học giới, không giữ giới
 Tự hại đọa địa ngục. 514
- Sống buông lung lưỡi biếng
 Không thể trừ phiền não
 Phạm hạnh bị hoen ố
 Không hưởng được phước lớn. 515
- Việc cần làm phải làm
 Cương quyết làm hết sức
 Tránh xa những đường tà
 Chớ tung ra bụi trần. 516
- Làm việc không nên làm
 Sau chịu nhiều đau khổ
 Làm thiện thường thuận tốt
 Vừa ý không hối hận. 517
- Ai với các việc ác
 Sắp làm hoặc đã làm
 Không mở được khổ này
 Tội đến không tránh được. 518
- Dối chứng câu lợi
 Hành động bất chánh
 Oán gièm người thiện
 Cố hại người ngay
 Tội trời kẻ ấy
 Tự nhào xuống hố. 519

Như giữ biên ải
 Trong ngoài kiên cố
 Tự giữ tâm mình
 Phi pháp không sinh
 Phạm giới bị khổ
 Phải đọa địa ngục. 520

Đáng hổ chẳng hổ
 Không hổ lại hổ
 Sống với tà kiến
 Chết đọa địa ngục. 521

Đáng sợ chẳng sợ
 Không sợ lại sợ
 Tin theo tà kiến
 Chết đọa địa ngục. 522

Đáng tránh không tránh
 Nên đến không đến
 Học tập tà kiến
 Chết đọa địa ngục. 523

Đáng gần nên gần
 Nên xa thì xa
 Luôn giữ chánh kiến
 Chết sinh cõi thiện. 524

Phẩm 31: TƯỢNG DỤ (có 18 bài kệ)

*Phẩm Tượng Dụ này
Dạy người chánh thân
Làm thiện được thiện
Phước báo chắc vậy.*

- Ta như voi chiến
Không sợ trúng tên
Thường dùng thành tín
Độ người không giới. 525
- Như voi thuần thực
Xứng để vua cỡi
Người thuần thực giỏi
Mới nhận thành tín. 526
- Tuy thường huấn luyện
Như ngựa mới kia
Như voi thuần thực
Không bằng tự điều. 527
- Voi ngựa không đưa
Tận nơi người muốn
Chỉ người tự điều
Mới được thuần thực. 528
- Như voi tên Tài Thủ
Phát dục khó cấm ngăn
Trói lại, chẳng cho ăn
Nhưng vẫn còn hung dữ. 529

- Kẻ chìm trong việc ác
 Thường tự trói bằng tham
 Như voi không biết đủ
 Nên thường nhập bào thai. 530
- Xưa ý này ngu độn
 Thường phóng dật cầu an
 Nay bỏ, hàng phục dục
 Như dùng móc điều voi. 531
- Thích đạo không phóng dật
 Thường tự giữ gìn tâm
 Là diệt khổ cho thân
 Như voi vượt khỏi hầm. 532
- Nếu được bạn hiền trí
 Cùng nhau siêng làm thiện
 Biết chế phục ý riêng
 Đạt đến chỗ đồng tâm. 533
- Không được bạn hiền trí
 Gặp phải bạn xấu ác
 Như vua bỏ thành ấp
 Sống riêng không làm ác. 534
- Thà một mình làm thiện
 Hơn kết bạn kẻ ngu
 Một mình, không làm ác
 Như voi tự giữ thân. 535

- Sống có ích là an
 Bận nhu hòa là an
 Luôn làm phước là an
 Không làm ác là an. 536
- Có mẹ phục vụ, vui
 Có cha phục vụ, vui
 Đời có Sa-môn, vui
 Mọi người có đạo, vui. 537
- Trì giới đến già an
 Chánh tín nơi chánh thiện
 Trí tuệ thân rất an
 Không làm ác, an nhất. 538
- Như ngựa thuần thực
 Làm theo hiểu biết
 Tín giới tinh tấn
 Định pháp đầy đủ. 539
- Minh hạnh thành lập
 Nhẫn cùng định ý
 Là đoạn các khổ
 Tùy ý như vậy. 540
- Nhờ đó đắc định
 Như ngựa vua cỡi
 Đoạn nhuế, vô lậu
 Là hưởng thiên lạc. 541

Không sống phóng dật
Từ đó giác ngộ
Tuấn mã vượt hèn
Vút ác là hiền.

542

Phẩm 32: ÁI DỤC (có 32 bài kệ)

*Phẩm Ái Dục dạy
 Dâm dục ân ái
 Người đời vì chúng
 Sinh nhiều khổ não.*

Tâm phóng dật dâm hạnh
 Ái dục thêm cành nhánh
 Thêm đời này đời khác
 Như khỉ tham hái trái. 543

Ai khổ vì ái dục
 Ái dục trói thể gian
 Buồn khổ ngày đêm tăng
 Quán quýt như dây leo. 544

Người mê hoặc ân ái
 Không bỏ được dục tình
 Khổ vì ái tăng thêm
 Như nước rỉ đầy ao. 545

Nguyên nhân làm ưu buồn
 Nhiều nỗi khổ trong đời
 Chỉ vì duyên ái hữu
 Diệt ái không còn buồn. 546

Vứt lo, ý ta an
 Không ái, chẳng luân hồi
 Không lo, không mong cầu
 Không ái thì được an. 547

- Có ai đến khi chết
 Quán quýt nhiều thân thuộc
 Đi trên đường lo dài
 Khổ ái làm nguy ách. 548
- Là người hành đạo
 Không gận với dục
 Trước diệt gốc ái
 Không còn thân rễ
 Không như cắt lau
 Làm dục sinh lại. 549
- Như cây rễ sâu chắc
 Tuy chặt vẫn mọc cành
 Ý ái chưa trừ hết
 Phải bị khổ não hoài. 550
- Như khí xa rừng cây
 Thoát rồi quay trở lại
 Loài người cũng như vậy
 Thoát ngục lại vào ngục. 551
- Ý tham dục chảy mãi
 Huân tập với kiêu mạn
 Tư tưởng theo ái dục
 Mê muội, chẳng thấy gì. 552
- Ý tưởng chảy khắp nơi
 Dục quán như cỏ rối
 Nhờ trí tuệ thấy rõ
 Mới chặt gốc ý dục. 553

Người chìm trong bể ái
 Vọng tưởng đục tràn lan
 Ái đục sâu không đáy
 Già chết vì ái này. 554

Không chặt bỏ cành nhánh
 Chỉ nuôi thêm tham dục
 Vì nuôi ong tay áo
 Kẻ ngu phải lo buồn. 555

Bị còng giam trong ngục
 Trí không cho là chắc
 Ngu thân cận vợ con
 Ái nhiễm này chắc bền. 556

Tuệ nói ái là ngục
 Sâu chắc khó thoát ra
 Thế nên cố chặt bỏ
 Không còn dục mới yên. 557

Thấy sắc, tâm mê hoặc
 Chẳng quán niệm vô thường
 Ngu cho là mỹ thiện
 Nào biết sắc không chân. 558

Tự nốt trong dâm lạc
 Như tằm làm kén trời
 Người trí bỏ, không màng
 Không dục, không còn khổ. 559

- Người tâm ý phóng dật
 Thấy dâm cho là tịnh
 Ý ân ái bùng lên
 Từ đó tạo lao ngục. 560
- Người tỉnh giác diệt dâm
 Thường niệm dục bất tịnh
 Nhờ đó thoát ngục tà
 Không còn khổ già chết. 561
- Tự trùm bằng lưới dục
 Tự che bằng dù ái
 Phóng túng trôi trong ngục
 Như cá lọt vào lồng. 562
- Bị già chết theo mãi
 Như ghé theo vú mẹ
 Ly dục, không theo ái
 Thoát lưới, không bị nhốt. 563
- Hết đường, trừ ngục trôi
 Thoát tất cả bỉ thử
 Đều vượt qua tất cả
 Chính là bậc Đại sĩ. 564
- Chớ thân người xa pháp
 Chớ thân kẻ nhiễm ái
 Người không đoạn ba đời
 Tất đọa vào biên kiến. 565

- Ai hiểu tất cả pháp
 Không vướng vào các pháp
 Thoát tất cả ý dục
 Chính là thông Thánh ý. 566
- Các thí, thí pháp hơn
 Các vị, đạo vị hơn
 Các vui, vui pháp hơn
 Ái hết, không còn khổ. 567
- Ngu lấy tham tự trói
 Không cầu sang bờ kia
 Kẻ ngu tham tài, sắc
 Hại mình và hại người. 568
- Ý ái dục là ruộng
 Tham sân si là giống
 Cho hết, thoát thế gian
 Được phước vô cùng tận. 569
- Bận ít, hàng hóa nhiều
 Thương nhân lo sợ mãi
 Giặc tham dục hại mạng
 Bạc tuệ không tham dục. 570
- Tâm có nhiều loại dục
 Không chỉ là năm dục
 Ngược lại, đoạn năm dục
 Chính là bậc Dũng sĩ. 571

Không dục, không có sợ
 Bình thản không khổ đau
 Trừ dục, diệt phiền não
 Là thoát hẳn vực sâu. 572

Dục, ta biết gốc nguơ
 Ý do tư tưởng sinh
 Ta không tư tưởng dục
 Thì nguơ không hiện hữu. 573

Chặt cây không hết
 Từ cây sinh ác
 Chặt cây sạch cành
 Tỳ-kheo diệt độ. 574

Như cây chưa chặt
 Cành ái mọc thêm
 Tâm trói vào đây
 Như bê theo mẹ. 575

Phẩm 33: LỢI DƯỠNG (có 20 bài kệ)

*Phẩm Lợi Dưỡng này
Dạy ta phòng tham
Thấy lợi, nhớ nghĩa
Không để uế sinh.*

- Chuối trở buồng nên chết
Tre lau cũng như vậy
Lừa mang thai phải chết
Người tự sát vì tham. 576
- Như vậy tham không lợi
Nên biết do si sinh
Ngu ham lợi, hại trí
Đầu bị rơi xuống đất. 577
- Trời mưa bầy bấu
Vẫn không thỏa mãn
Vui ít khổ nhiều
Giác vậy là trí. 578
- Tuy dục cõi trời
Tuệ bỏ không tham
Vui thoát ân ái
Là đệ tử Phật. 579
- Xa đạo thuận tà
Tỳ-kheo tham lợi
Chỉ có tâm xan
Mong cúng cho mình. 580

- Chớ tham lợi này
 Xuất gia gây tội
 Trái chí nguyện rồi
 Tu hành vô ích. 581
- Ngu suy nghĩ ngu
 Dục mạn tăng lên
 Lạ thay! Mất lợi
 Không gần Niết-bàn. 582
- Biết đúng việc này
 Tỳ-kheo Phật tử
 Không tham lợi dưỡng
 Độc cư, vút dục. 583
- Tự không ý thị
 Chẳng mong nơi người
 Tỳ-kheo vọng tưởng
 Không chứng chánh định. 584
- Muốn sống an lạc
 Ngăn tâm, tự tĩnh.
 Không biết điều độ
 Y phục ăn uống. 585
- Muốn sống an lạc
 Ngăn tâm, tự tĩnh
 Thọ nhận tri túc
 Giữ hành một pháp. 586

- Muốn sống an lạc
Ngăn tâm, tự tĩnh
Như chuột trong hang
Ẩn dật học tập. 587
- Nghe nhiều thêm lợi
Tư duy, giữ giới
Trí tuệ đầy đủ
Tinh tấn, thanh tịnh. 588
- Chúng được ba minh
Giải thoát vô lậu.
Trí thức cạn hẹp
Chẳng nhớ được gì? 589
- Cả đến uống ăn
Phải nhờ người khác
Lại có ác tâm
Tranh giành lợi dưỡng. 590
- Tham lợi kết oán
Cố mặc Pháp y
Chỉ mong ăn uống
Không theo lời Phật. 591
- Nên biết lỗi này
Lợi dưỡng đáng sợ
Nhận ít không khổ
Tỳ-kheo tâm xả. 592

Không ăn mạng chẳng còn
Ai có thể nhìn đời
Nên: dĩ thực vi tiên
Biết vậy, không ganh ghét. 593

Ganh trước hại ta
Sau lại hại người
Đánh người, bị đánh
Chẳng bao giờ trừ. 594

Thà ăn đá cháy
Uống nước đồng sôi
Không được phá giới
Ăn của tín thí. 595

Phẩm 34: SA-MÔN (có 32 bài kệ)

*Phẩm Sa-môn này
 Dạy theo chánh pháp
 Đệ tử học hành
 Đắc đạo giải thoát.*

Điều phục luôn bốn căn Thân ý đều chân chánh Tỳ-kheo hành như vậy Không còn bị khổ đau.	596
Tay chân không làm bậy Nói ít, làm đúng lời Nội tâm vui thiền định Đơn độc sống tịch nhiên.	597
Học nên giữ miệng Ít nói, từ tốn Nói ra pháp nghĩa Lời lẽ dịu dàng.	598
Ưa thích chánh pháp Chánh tư duy pháp Tỳ-kheo y pháp Không sống trái pháp.	599
Học không vì lợi Không ganh với người Tỳ-kheo hiếu thắng Ý không sao định.	600

- Tỳ-kheo biết đủ
 Đã nhận không chứa
 Thanh tịnh, không nhiễm
 Chư Thiên khen ngợi. 601
- Tỳ-kheo Từ bi
 Ái kính lời Phật
 Thâm nhập chỉ quán
 Diệt hành, sống an. 602
- Tất cả danh sắc
 Chẳng còn mê chấp
 Không chấp không khổ
 Mới là Tỳ-kheo. 603
- Tỳ-kheo tát thuyền
 Thuyền trống đi nhanh
 Trừ tham, sân, si
 Chính là Niết-bàn. 604
- Vút năm, trừ năm
 Tư duy năm căn
 Phân biệt được năm
 Mới vượt sông sâu. 605
- Thiên không phóng dật
 Chớ sống dục loạn
 Đừng nuốt đồng sôi
 Đốt thân, tự khổ. 606

- Không thiên, chẳng trí
 Không trí, chẳng thiên
 Theo đường thiên trí
 Được đến Niết-bàn. 607
- Nên học pháp không
 Yên tịnh ngăn ý
 Vui sống độc cư
 Nhất tâm quán pháp. 608
- Chế ngự năm ấm
 Giữ ý như nước
 Thanh tịnh hòa nhã
 Hưởng vị cam lộ. 609
- Tỳ-kheo có tuệ
 Không nhận tài sản
 Nhiếp căn, biết đủ
 Kiên trì giới luật. 610
- Cầu thầy bạn lành
 Sống đời tịnh hạnh
 Bạc trí trưởng thành
 Thoát khổ được vui. 611
- Như hoa Vệ sư
 Tàn thì rụng cánh.
 Bỏ tham sân si
 Tự thoát sinh tử. 612

- Giữ gìn thân lời
 Tâm ý tịch tịnh
 Tỳ-kheo bỏ tục
 Vì hưởng an tịnh. 613
- Phải sách tấn thân
 Tranh đấu với tâm.
 Giữ thân, chánh niệm
 Tỳ-kheo sống an. 614
- Ta tự xét ta
 Biết không có ngã
 Nên điều phục ngã
 Vô ngã là hiền. 615
- Vui theo lời Phật
 Thêm nhiều hoan hỷ
 Đạt đến tịch diệt
 Hành diệt, an lạc. 616
- Có người nhỏ tuổi
 Thực hành lời Phật
 Chiếu sáng thế gian
 Như trời không mây. 617
- Vút mạn không còn kiêu
 Tịnh như sen trong nước
 Tu học vút bỏ thứ
 Biết rõ thoát thế gian. 618

Cắt ái không vương vấn
 Bất nhiễm như hoa sen
 Tỳ-kheo vượt qua sông
 Thắng đục, sáng thế gian. 619

Vượt dòng tự nghi
 Khước trừ tâm đục
 Người không cắt đục
 Ý vẫn buông lung. 620

Làm đi! Làm đi!
 Phải gắng chế ngự
 Xuất gia còn lười
 Ý vẫn bị nhiễm. 621

Tu hành biếng nhác
 Phiền não khó trừ
 Phạm hạnh không sạch
 Sao đến giải thoát. 622

Sa-môn hạnh gì!
 Buông lung tâm ý
 Đến đâu vương đó
 Chạy theo vọng tưởng. 623

Thân mặc ca-sa
 Không bỏ việc ác
 Kẻ ác làm ác
 Bị đọa đường ác. 624

Kẻ khó dạy bảo
Như uốn cây khô
Ta làm vì ta
Sao không tinh tấn. 625

Ngăn tâm chẳng sạch
Tất còn phóng túng
Bỏ tham niệm đạo
Mới đúng ngăn tâm. 626

Ngăn tâm chẳng sạch
Phóng đãng bất tín
Diệt được các khổ
Sa-môn bậc thượng. 627

Phẩm 35: PHẠM CHÍ (có 40 bài kệ)

*Phẩm Phạm Chí này
Nói làm thanh bạch
Tu học không nhiễm
Xứng danh Đạo sĩ.*

- Vượt dòng thoát qua
Vô dục như Phạm
Biết hành phải diệt
Gọi là Phạm chí. 628
- Dùng chỉ và quán
Thanh tịnh vượt vực
Thoát các kết dục
Gọi là Phạm chí. 629
- Ưa thích, chán ghét
Vứt bỏ cả hai
Xả ly tham dâm
Gọi là Phạm chí. 630
- Tư duy thanh tịnh
Hành động vô lậu
Cầu chứng vô sinh
Gọi là Phạm chí. 631

Nhật sáng ban ngày
 Nguyệt sáng ban đêm
 Giáp sáng quân binh
 Thiền sáng người tu
 Chư Phật ra đời
 Chiếu sáng tối tăm. 632

Chẳng cạo tóc, nói lành
 Là Sa-môn, Phạm chí
 Ai từ bỏ các ác
 Mới chính là Đạo nhân. 633

Vứt ác là Phạm chí
 Vào chánh là Sa-môn
 Phá ngã, không làm ác
 Thật chính là xuất gia. 634

Ai bỏ ái dục
 Tâm không vương vấn
 Đã bỏ, đã chánh
 Là diệt các khổ. 635

Thân miệng và ý
 Sạch không lỗi lầm
 Giữ gìn ba nghiệp
 Chính là Phạm chí. 636

Tâm ai hiểu rõ
 Lời dạy của Phật
 Quán tâm hướng về
 Thanh tịnh như nước. 637

- Chẳng phải bện tóc
Gọi là Phạm chí
Chí thành hành pháp
Thanh bạch là hiền. 638
- Búi tóc, không tuệ
Áo cỏ làm chi
Trong còn chấp trước
Ngoài bỏ ích gì? 639
- Mặc áo tầm thường
Thân hành theo pháp
Độc cư tư duy
Gọi là Phạm chí. 640
- Phật không dạy điều
Khen mình chê người
Chân thật không dối
Mới là Phạm chí. 641
- Đoạn tuyệt dục vọng
Ý chí không dâm
Theo dõi vớt dục
Gọi là Phạm chí. 642
- Vượt sông sinh tử
Cố gắng thoát qua
Tự giác vượt hào
Gọi là Phạm chí. 643

- Bị mắng bị đánh
Im lặng không giận
Có sức nhẫn nhục
Gọi là Phạm chí. 644
- Ai bị khinh khi
Chánh niệm giữ giới
Vững điều phục thân
Gọi là Phạm chí. 645
- Tâm bỏ pháp ác
Như rắn lột da
Không nhớ bởi dục
Gọi là Phạm chí. 646
- Hiếu đời là khổ
Nên diệt ý dục
Bỏ gánh nặng xuống
Gọi là Phạm chí. 647
- Tuệ hiểu sâu xa
Rõ đạo, phi đạo
Hành đúng thượng pháp
Gọi là Phạm chí. 648
- Vứt bỏ cư gia
An lạc không nhà
Ít muốn biết đủ
Gọi là Phạm chí. 649

- Không còn mưu sinh
 Không tâm tàn hại
 Không bị phiền não
 Gọi là Phạm chí. 650
- Hòa với tranh giành
 Bị hại không oán
 Dùng thiện báo ác
 Gọi là Phạm chí. 651
- Bỏ tham, sân, si
 Kiêu mạn, các ác
 Như rắn lột da
 Gọi là Phạm chí. 652
- Đoạn tuyệt việc đời
 Không nói lời xấu
 Thực hành tám Chánh
 Gọi là Phạm chí. 653
- Pháp ác trên đời
 Dài, ngắn, lớn, nhỏ
 Đều không quan tâm
 Gọi là Phạm chí. 654
- Đời này sống sạch
 Đời sau không ứ
 Không lấy không bỏ
 Gọi là Phạm chí. 655

- Không chấp vào thân
 Không tụng vô nghĩa
 Hành theo Niết-bàn
 Gọi là Phạm chí. 656
- Với tội và phước
 Siêu việt cả hai
 Không vương trần lụy
 Gọi là Phạm chí. 657
- Tâm hỷ không bọt
 Như trăng tròn sáng
 Không hủy bóng ai
 Gọi là Phạm chí. 658
- Chạy theo tà kiến
 Rơi hố khổ đau
 Muốn vượt lên bờ
 Đừng nghe lời bậy
 Diệt không sinh nữa
 Gọi là Phạm chí. 659
- Đã đoạn ân ái
 Xuất gia vô dục
 Diệt sạch ái, hữu
 Gọi là Phạm chí. 660
- Vượt khỏi nhân gian
 Không cầu cõi trời
 Không về cõi nào
 Gọi là Phạm chí. 661

- Bỏ thương và ghét
 Không còn các uẩn
 Chiến thắng thế gian
 Gọi là Phạm chí. 662
- Đời này cuối cùng
 Chết không sinh nữa
 Giác ngộ siêu việt
 Gọi là Phạm chí. 663
- Vượt qua năm đạo
 Không còn chỗ rơi
 Ái tập không còn
 Gọi là Phạm chí. 664
- Ở trước và sau
 Ở giữa cũng không
 Không giữ, không bỏ
 Gọi là Phạm chí. 665
- Bậc rất hùng dũng
 Tự mình giải thoát
 Giác ngộ, bất động
 Gọi là Phạm chí. 666
- Tự biết đời trước
 Những nơi trải qua
 Không còn tái sinh
 Trí thông đạo huyền
 Sáng như Mâu-ni
 Gọi là Phạm chí. 667

Phẩm 36: NÊ-HOÀN (có 36 bài kệ)

*Phẩm Nê-hoàn này
Dạy đường hướng về
Điêm nhiên tịch diệt
Vượt khổ sinh tử.*

- Nhẫn phải giữ đúng đầu
Niết-bàn, Phật tối thượng
Xuất gia không phạm giới
Ngăn tâm không gây hại. 668
- Không bệnh lợi nhất
Biết đủ giàu nhất
Tín bạn tốt nhất
Nê-hoàn vui nhất. 669
- Đói, bệnh nặng nhất
Các hành: khổ nhất
Hiểu đúng như vậy
Nê-hoàn vui nhất. 670
- Ít đi đường thiện
Tất đến ác nhiều
Biết đúng như vậy
Nê-hoàn rất yên. 671
- Sinh đến cõi thiện
Bị đọa cõi ác
Đạt đến Nê-hoàn
Đều do nhân duyên. 672

Nai sống rừng hoang
 Chim bay hư không
 Pháp theo nhân quả
 Chân nhân hướng diệt. 673

Trước không có gì
 Sau đó cũng không
 Chính là vô đắc
 Có gì nghĩ suy? 674

Tâm khó thấy
 Tu mới thấy
 Giác ngộ dục
 Thấy đầy đủ.

Không thích trần
 Là thoát khổ
 Vì ái dục
 Thống khổ tăng. 675

Rõ bất tịnh
 Nên chế ngự
 Không tham luyến
 Thì hết khổ.

Thấy biết thấy
 Nghe biết nghe
 Niệm biết niệm
 Thức biết thức. 676

Không chấp trước
 Không phân biệt
 Trừ tất cả
 Là thoát khổ.

Trừ thân tướng
 Diệt thọ hành
 Thức không còn
 Là hết khổ.

677

Theo là động
 Bỏ là tịnh
 Tránh gần động
 Xa hỷ lạc.

Xa hỷ lạc
 Thì an tịnh
 Đã tịch tịnh
 Hết đến đi.

678

Không đến đi
 Thoát sinh tử
 Hết sinh tử
 Không bỉ thử.

Đoạn bỉ thử
 Diệt cả hai
 Diệt tận cùng
 Là hết khổ.

679

- Tỳ-kheo có tái sinh
 Nếu tạo hữu, có hành
 Không tạo hữu, hết hành
 Hết hữu, sinh chấm dứt. 680
- Người đạt đến vô niệm
 Mới có thể đạt đến
 Không sinh, không còn hữu
 Không tạo, không có hành. 681
- Có hữu và còn hành
 Là chưa được bình an
 Không còn hữu và hành
 Là giải thoát, bất sinh. 682
- Từ hữu này chấm dứt
 Từ hữu này tái sinh
 Còn hành có sinh tử
 Bỏ hành, được chứng quả. 683
- Thực, nhân duyên sinh hữu
 Thực, nhân duyên khổ vui
 Ở đây cần phải diệt
 Không còn niệm theo hành. 684
- Hành diệt, tự nhiên an
 Những đau khổ chấm dứt
 Tỳ-kheo, ta đã biết
 Chẳng thuộc vào các cõi. 685

- Chẳng ở hư không xứ
 Chẳng vào các dụng xứ
 Chẳng thuộc tướng vô tướng
 Chẳng đời này đời sau. 686
- Không mặt trời và trăng
 Không đi, không lơ lửng
 Ta không còn qua lại
 Không đến và không đi. 687
- Không mất và không sinh
 Nơi ấy là Nê-hoàn
 Giống như vậy, nhưng khác
 Giải thoát, hết khổ vui. 688
- Thấy không còn sợ hãi
 Không nói, nói không sai
 Bẻ gãy mũi tên hữu
 Không còn vướng ngu si
 Là khoái thích số một
 Đường này an vô thượng. 689
- Bị nhục, tâm như đất
 Tu nhẫn như cửa đi
 Sạch như nước không cầu
 Vô sinh, hết luân hồi. 690
- Không tham đắm thắng lợi
 Tuy thắng, khổ lại sinh
 Nên tự cầu thắng pháp
 Đã thắng, không còn sinh. 691

- Dứt cũ, không tạo mới
Chán thai, không hành dâm
Giống héo, không mọc nữa
Ý diệt như lửa tắt. 692
- Bào thai là biến uest
Vui gì mà hành dâm
Trên trời tuy cõi thiện
Đều không bằng Nê-hoàn. 693
- Cần biết đoạn tất cả
Không tham luyến thế gian
Vứt hết đến diệt độ
Đường này là tối thượng. 694
- Phật dạy pháp Thánh đế
Trí dũng nên phụng trì
Hành tịnh không uest nhiễm
Tự biết vượt thế gian. 695
- Hành đạo trước xa dục
Sớm mặc giới pháp Phật
Diệt ác thoát cảnh ác
Như chim vượt hư không. 696
- Ai đã hiểu Pháp cú
Chí tâm tu tập theo
Vượt qua bờ tử sinh
Hết khổ, không hoạn nạn. 697

- Đạo pháp không thân sơ
Chánh không cần mạnh yếu
Quan trọng không vọng tưởng
Mở kết là thanh tịnh. 698
- Thượng trí nhàm chán thân
Nguy ách không chân thật
Khổ nhiều nhưng vui ít
Chín lỗ đều bất tịnh. 699
- Tuệ dùng nạn mua an
Không tham, thoát các nạn
Hình hài như bọt nổi
Tuệ thấy, xả không tham. 700
- Quán thân là vật khổ
Sinh, lão, bệnh, tử khổ
Vứt cấu hành thanh tịnh
Tất được an lạc lớn. 701
- Dùng tuệ phá tan tà
Diệt hữu lậu không còn
Tu thanh tịnh, vượt đời
Trời người đều kính lễ. 702

Phẩm 37: SINH TỬ (có 18 bài kệ)

*Phẩm Sinh Tử này
Nói về người, quý
Thân mất thân còn
Tùy nghiệp chuyển sinh.*

- Mạng sống như trái chín
Thường sợ bị rụng rơi
Đã sống thì phải khổ
Ai có thể bất tử? 703
- Khởi đầu ưa ân ái
Vi dâm vào bào thai
Thọ thân mạng như điện
Ngày đêm giảm không dừng. 704
- Thân này là vật chết
Tinh thần pháp vô hình
Chết rồi lại tái sinh
Nhưng tội phước không mất. 705
- Luân hồi rất nhiều đời
Còn si ái còn dài
Tự làm, hưởng khổ vui
Thân chết, thức tiếp nối. 706
- Thân bốn đại là sắc
Thức bốn ấm là danh
Sự tình mười tám giới
Bị duyên khởi mười hai. 707

- Thần thức nơi chín địa
 Sinh tử nối tiếp hoài
 Thế gian ngu không học
 Si ám không Thiên nhân. 708
- Bôi bẩn bằng ba cấu
 Không mắt ý tà kiến
 Cho chết rồi còn mãi
 Hay cho chết mất hẳn. 709
- Tâm thức tạo ba cõi
 Năm đường thiện và ác
 Lặng lẽ đi và đến
 Qua lại theo nhân quả. 710
- Dục, Sắc, Vô hữu sắc
 Tất cả do nghiệp cũ
 Như cây nào trái ấy
 Báo như bóng theo hình. 711
- Thức lấy thân làm tên
 Như lửa theo chất đốt
 Nơi đước gọi lửa đước
 Tùy than cỏ phân củi. 712
- Tâm pháp khởi theo nhau
 Pháp diệt thì tâm diệt
 Sinh diệt như mưa đá
 Lưu chuyển không tự biết. 713

- Thức chạy theo năm đường
 Qua lại khắp mọi nơi
 Bỏ thân rồi thọ thân
 Như xe lăn trên đất. 714
- Con người bỏ xác thân
 Như ra khỏi nhà cũ
 Thức lấy thân làm nhà
 Thân hoại, thức tiếp nối. 715
- Tinh thần trong thân thể
 Như chim nhốt trong bình
 Bình vỡ, chim bay ra
 Thân chết, thân tái sinh. 716
- Si mê tưởng thường, tịnh
 Ưa thân tưởng, nghi tưởng
 Hy vọng không chính yếu
 Phật dạy: chính vô minh. 717
- Một gốc, hai thay đổi
 Ba cấu, năm rộng lớn
 Các biển mười hai việc
 Hay thay vượt vực trời. 718
- Khi đoạn tuyệt ba sự
 Biết thân không sống nữa
 Mạng sống, hơi ấm, thức
 Bỏ thân sang đời khác. 719

Khi chết, thân trên đất
Như gỗ nào biết gì
Quán sát tướng trạng này
Như huyễn, ngu mới tham.

720

Phẩm 38: ĐẠO LỢI (có 19 bài kệ)

*Phẩm Đạo Lợi này
Kính vua cha thầy
Chỉ dạy đường thiện
Đôn đốc theo chánh.*

- Người biết kính bậc trên
Vua, cha, thầy, tu sĩ
Giới, tín, thí, vãn, tuệ
Trọn đời sống an lành. 721
- Đời trước tạo phước lành
Sinh làm người tôn quý
An thiên hạ bằng pháp
Phụng đạo, ai cũng theo. 722
- Vua đứng đầu thần dân
Thường từ ái xuống dưới
Tự thân tuân pháp, giới
Dạy người, ngăn lỗi lầm. 723
- Sống an chớ quên nguy
Nghĩ đúng, làm phước thêm
Kết quả của phước đức
Đến không luận sang hèn. 724
- Làm tướng trong thế gian
Thuận chánh không theo tà
Tâm chánh thắng các ác
Như vậy là Pháp vương. 725

- Thấy đúng thường bố thí
 Nhân ái thích lợi người
 Có lợi phân đồng đều
 Nên mọi người thân cận. 726
- Như bò lội qua sông
 Trước chính, sau cũng chính
 Giữ pháp tâm không tà
 Như vậy mọi người an. 727
- Chớ vọng cầu thân tượng
 Chỉ rước thống khổ thôi
 Ý ác tự giết mình
 Không sao đến cõi thiện. 728
- Nên dựa vào giới đức
 Phước báo luôn theo ta
 Người thấy pháp dẫn đầu
 Thoát ly ba đường ác. 729
- Giữ giới trừ sợ, khổ
 Phước đức trên ba cõi
 Quý rộng tà độc hại
 Không phạm người trì giới. 730
- Bất nghĩa, không thành tín
 Dối trá, ưa tranh cãi
 Nên xa lánh hạng này
 Gần ngu, chỉ thêm tội. 731

- Nhân hiền, nói thành tín
 Học rộng, đủ giới hạnh
 Nên biết thân bậc này
 Gần trí, tin, nhiều thiện. 732
- Nói hay, không giữ giới
 Tâm loạn, không làm thiện
 Tuy thân sống chỗ vắng
 Nhưng không phải học pháp. 733
- Một, nói lời hay đúng
 Hai, thuyết theo giáo pháp
 Ba, ái ngữ vừa ý
 Bốn, nói thật không dối. 734
- Không biết, nhận dao bén
 Chỉ làm thân bị thương
 Ngu ưa học tà thuyết
 Làm theo chịu khổ đau. 735
- Tham dục, sân nhuế, si
 Là ba gốc bất thiện
 Vì nó thân tự hại
 Báo do si ái sinh. 736
- Có phước làm trời người
 Phi pháp đọa cõi ác
 Riêng bậc Thánh thấy rõ
 Thường hành lời Phật dạy. 737

Giới đức lợi hai đời
Đã làm, phước theo thân
Trời người đều khen ngợi
Tâm chánh luôn an ổn. 738

Làm ác, không nghĩ bỏ
Ngày thêm, không hối hận
Mạng trôi qua như suối
Sợ vậy, nên giữ giới. 739

Nay trên đầu của ta
Tóc bạc, mạng bị trộm
Là Thiên sứ đã báo
Đúng lúc nên xuất gia. 740

Phẩm 39: KIẾT TƯỜNG (có 19 bài kệ)

(Tương đương với kinh Mangala-sutta – kinh Hạnh phúc,
tạng Pāli).

*Phẩm Kiết Tường này
Phương pháp tu thân
Bỏ ác làm thiện
Mãi hưởng phước nhiều.*

- Phật, Đạo Sư chư Thiên
Như Lai giảng chân nghĩa
Có tu sĩ Phạm chí
Hỏi: An lành là gì? 741
- Phật từ bi thương họ
Giảng yếu nghĩa pháp này
Tin thích theo chánh pháp
Là an lành tối thượng. 742
- Không lệ thuộc trời người
Cầu khẩn điều may rủi
Không cúng tế thân linh
Là an lành tối thượng. 743
- Chọn bạn hiền sống chung
Chú trọng làm phước đức
Thân hành động chân chánh
Là an lành tối thượng. 744

- Bỏ ác, làm theo thiện
Tránh rượu, biết tiết chế
Không tham dâm nữ sắc
Là an lành tối thượng. 745
- Học rộng, sống đúng giới
Tinh tấn học pháp, luật
Sửa mình, không tranh chấp
Là an lành tối thượng. 746
- Hiếu thảo với cha mẹ
Lo gia nghiệp, vợ con
Không hành động phóng dăng
Là an lành tối thượng. 747
- Không khinh mạn, tự cao
Tri túc, biết nhớ ân
Thường xuyên học kinh pháp
Là an lành tối thượng. 748
- Học nhiều, thường khiêm tốn
Thích gặp bậc Sa-môn
Nghe giảng thọ trì ngay
Là an lành tối thượng. 749
- Trai giới, tu phạm hạnh
Muốn thân cận Hiền thánh
Nương tựa bậc Minh trí
Là an lành tối thượng. 750

- Tín tâm, sống đạo đức
 Ý quyết định không nghi
 Muốn thoát ba đường ác
 Là an lành tối thượng. 751
- Bố thí, tâm bình đẳng
 Kính phụng bực Đắc đạo
 Cung kính các vị trời
 Là an lành tối thượng. 752
- Thường tránh xa tham dục
 Ngu si và sân hận
 Tập nhận thức đúng đạo
 Là an lành tối thượng. 753
- Vứt bỏ điều vô ích
 Siêng tu đạo thiết thực
 Thường làm việc đáng làm
 Là an lành tối thượng. 754
- Vì tất cả chúng sinh
 Xây dựng tâm Đại từ
 Nhân ái giúp chúng sinh
 Là an lành tối thượng. 755
- Muốn cầu phước an lành
 Phải kính tín Đức Phật,
 Muốn cầu phước an lành
 Phải học nghĩa Pháp cú, 756

Muốn cầu phước an lành
 Nên cúng dường Tăng bảo,
 Người trì giới thanh tịnh
 Là an lành tối thượng. 757

Người trí sống trong đời
 Luôn tập hạnh an lành
 Tự thành tựu Tuệ giác
 Là an lành tối thượng. 758

Phạm chí nghe Phật dạy
 Tâm ý rất hoan hỷ
 Đánh lễ sát chân Phật
 Quy y Phật, Pháp, Tăng. 759

(HẾT QUYỂN HẠ)

Pháp thí thắng mọi thí
Sabbadānaṃ dhammadānaṃ jināti

**SÁCH ẨM TỔNG
KHÔNG BÁN**